

EØS-tillegget

til De Europeiske Fellesskaps Tidende

ISSN 1022-9310

Nr. 51

7. årgang

9.11.2000

I EØS-ORGANER

1. EØS-rådet

2. EØS-komiteen

2000/EØS/51/01	EØS-komiteens beslutning nr. 61/99 av 28. mai 1999 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering)	1
	Kommisjonsdirektiv 98/66/EF av 4. september 1998 om endring av direktiv 95/31/EF om fastsettjing av spesifikke reinleikskriterium for søtstoff som kan nyttast i næringsmiddel	2
2000/EØS/51/02	EØS-komiteens beslutning nr. 62/99 av 28. mai 1999 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering)	4
	Kommisjonsforordning (EF) nr. 1900/98 av 4. september 1998 om endring av vedlegg I til rådsforordning (EØF) nr. 2092/91 om økologisk produksjonsmetode for landbruksprodukter og slik angivelse på landbruksprodukter og næringsmidler.	5
2000/EØS/51/03	EØS-komiteens beslutning nr. 63/99 av 28. mai 1999 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering)	8
	Kommisjonsdirektiv 98/47/EF av 25. juni 1998 om oppføring av eit aktivt stoff (azoksystrobin) i vedlegg I til rådsdirektiv 91/414/EØF om markedsføring av plantefarmasøytske produkter	9
2000/EØS/51/04	EØS-komiteens beslutning nr. 64/99 av 28. mai 1999 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering)	12
	Tjuetredje kommisjonsdirektiv 98/62/EF av 3. september 1998 om tilpasning til den tekniske utvikling av vedlegg II, III, VI og VII til rådsdirektiv 76/768/EØF om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om kosmetiske produkter	13
2000/EØS/51/05	EØS-komiteens beslutning nr. 65/99 av 28. mai 1999 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering)	17
	Kommisjonsvedtak 97/751/EF av 31. oktober 1997 om ei felles teknisk forskrift om krav til tilkopling for grensesnitt til terminalutstyr for 140 Mb/s strukturerte og ustukturerte digitale leigde samband	18
2000/EØS/51/06	EØS-komiteens beslutning nr. 66/99 av 28. mai 1999 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering)	20

Kommisjonsvedtak 98/598/EF av 9. oktober 1998 om framgangsmåten for samsvarsattestering av byggjevarer i medhald av artikkel 20 nr. 2 i rådsdirektiv 89/106/EØF, med omsyn til tilslag	21
Kommisjonsvedtak 98/599/EF av 12. oktober 1998 om framgangsmåten for samsvarsattestering av byggjevarer i medhald av artikkel 20 nr. 2 i rådsdirektiv 89/106/EØF, med omsyn til påstrykingsmembranar for tak	25
Kommisjonsvedtak 98/600/EF av 12. oktober 1998 om framgangsmåten for samsvarsattestering av byggjevarer i medhald av artikkel 20 nr. 2 i rådsdirektiv 89/106/EØF, med omsyn til sjølvberande gjennomskinlege taksystem (bortsett frå glasbaserte system)	30
Kommisjonsvedtak 98/601/EF av 13. oktober 1998 om framgangsmåten for samsvarsattestering av byggjevarer i medhald av artikkel 20 nr. 2 i rådsdirektiv 89/106/EØF, med omsyn til varer til vegbygging	35
2000/EØS/51/07	
EØS-komiteens beslutning nr. 67/99 av 28. mai 1999 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering)	39
Kommisjonsforordning (EF) nr. 2140/98 av 6. oktober 1998 om endring av forordning (EØF) nr. 1014/90 om gjennomføringsregler med hensyn til definisjon av, betegnelse på og presentasjon av alkoholsterke drikker	40
2000/EØS/51/08	
EØS-komiteens beslutning nr. 68/99 av 28. mai 1999 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport)	41
Kommisjonsdirektiv 98/74/EF av 1. oktober 1998 om endring av rådsdirektiv 93/75/EØF om minimumskrav til fartøyer som har kurs for eller forlater Fellesskapets sjøhavner, og som transporterer farlig eller forurensende last	42
2000/EØS/51/09	
EØS-komiteens beslutning nr. 69/99 av 2. juni 1999 om endring av EØS-avtalens protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter	44
Rådsvedtak 98/253/EF av 30. mars 1998 om vedtakning av eit fleirårig fellesskapsprogram for å stimulere verkeleggjeringa av informasjonssamfunnet i Europa ("Informasjonssamfunnet")	45
2000/EØS/51/10	
EØS-komiteens beslutning nr. 70/99 av 2. juni 1999 om endring av EØS-avtalens protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter	51
Rådsavgjerd 98/171/EF av 23. februar 1998 om verksemda til Fellesskapet med omsyn til analyse, forsking og samarbeid på sysselsetjings- og arbeidsmarknadsområdet	52
2000/EØS/51/11	
EØS-komiteens beslutning nr. 71/99 av 2. juni 1999 om endring av EØS-avtalens protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter	55
Rådsvedtak 98/22/EF av 19. desember 1997 om skiping av eit fellesskapshandlingsprogram for katastrofevernebung	56
2000/EØS/51/12	
EØS-komiteens beslutning nr. 72/99 av 15. juni 1999 om endring av EØS-avtalens protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter	60
Rådsbeslutning nr. 98/347/EF av 19. mai 1998 om tiltak for finansieringsbistand til nyskapende små og mellomstore bedrifter (SMB) som skaper arbeidsplasser – vekst- og sysselsettingsinitiativet	61

EØS-KOMITEENS BESLUTNING**2000/EØS/51/01**

**nr. 61/1999
av 28. mai 1999**

om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering)

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt ”avtalen”, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg II er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 3/1999 av 29. januar 1999⁽¹⁾.

Kommisjonsdirektiv 98/66/EF av 4. september 1998 *om endring av direktiv 95/31/EF om fastsettning av spesifikke reinleiksriterium for sotstoff som kan nyttast i næringsmiddel*⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen –

BESLUTTET FØLGENDE:

Artikkell 1

I avtalens vedlegg II kapittel XII nr. 46a (kommisjonsdirektiv 95/31/EF) tilføyes følgende:

“, endret ved:

- **398 L 0066:** Kommisjonsdirektiv 98/66/EF av 4. september 1998 (EFT L 257 av 19.9.1998, s. 35).”

Artikkell 2

Teksten til kommisjonsdirektiv 98/66/EF på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkell 3

Denne beslutning trer i kraft 29. mai 1999, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkell 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Uferdiget i Brussel, 28. mai 1999.

For EØS-komiteen

F. Barbaso

Formann

(¹) EFT L 35 av 10.2.2000, s. 31, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 7 av 10.2.2000, s. 6.

(²) EFT L 257 av 19.9.1998, s. 35.

KOMMISJONSDIREKTIV 98/66/EF**av 4. september 1998****om endring av direktiv 95/31/EF om fastsettjing av spesifikke reinleikskriterium
for søtstoff som kan nyttast i næringsmiddel(*)**

KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE
FELLESSKAPA HAR —

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet,

med tilvising til rådsdirektiv 89/107/EØF av 21. desember 1988 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om tilsetningsstoffer som kan anvendes i næringsmidler beregnet på konsum⁽¹⁾, endra ved europaparlamets- og rådsdirektiv 94/34/EF⁽²⁾, særleg artikkel 3 nr. 3 bokstav a),

etter samråd med Vitskapsutvalet for næringsmiddel og

ut frå desse synsmåtane:

Europaparlaments- og rådsdirektiv 94/35/EF av 30. juni 1994 om søtstoffer til bruk i næringsmidler⁽³⁾, endra ved direktiv 96/83/EF⁽⁴⁾, innehold ei liste over dei stoffa som kan nyttast som søtstoff i næringsmiddel.

I kommisjonsdirektiv 95/31/EF av 5. juli 1995 om fastsettjing av spesifikke reinleikskriterium for søtstoff som kan nyttast i næringsmiddel⁽⁵⁾ er det fastsett reinleikskriterium for dei søtstoffa som er nemnde i direktiv 94/35/EF.

I lys av den tekniske utviklinga er det naudsynt å endre dei reinleikskriteria som er fastsette i direktiv 95/31/EF for isomalt (E 953). Direktivet må difor tilpassast.

Det må takast omsyn til dei spesifikasjonane og analyse-teknikkane for søtstoff som er fastsette i Codex Alimentarius av Den felles FAO/WHO-ekspertgruppa for tilsetningsstoff i næringsmiddel (JECFA).

Tilsetningsstoff som er framstilte ved produksjonsmetodar eller av utgangsmateriale som i stor mon skil seg frå dei som vurderinga til Vitskapsutvalet for næringsmiddel omfattar, eller frå dei som er nemnde i dette direktivet, skal leggjast fram for Vitskapsutvalet for næringsmiddel til ei fullstendig vurdering der det særleg vert lagt vekt på reinleikskriteria.

Dei tiltaka som er fastsette i dette direktivet, er i samsvar med fråsegna frå Det faste næringsmiddelutvalet —

VEDTEKE DETTE DIREKTIVET:*Artikkel 1*

I vedlegget til direktiv 95/31/EF vert den teksta som gjeld E 953 — isomalt, bytt ut med teksta i vedlegget til dette direktivet.

Artikkel 2

Medlemsstatane skal setje i kraft dei lovane og forskriftena som er naudsynte for å rette seg etter dette direktivet, innan 1. juli 1999. Dei skal straks melde frå til Kommisjonen om dette.

Når desse føresegne vert vedtekne av medlemsstatane, skal dei ha ei tilvising til dette direktivet, eller det skal visast til direktivet når dei vert kunngjorde. Medlemsstatane fastset korleis tilvisinga skal gjerast.

Artikkel 3

Dette direktivet tek til å gjelde 20. dagen etter at det er kunngjort i *Tidend for Dei europeiske fellesskapa*.

Artikkel 4

Dette direktivet er retta til medlemsstatane.

Utferda i Brussel, 4. september 1998.

For Kommisjonen

Martin BANGEMANN

Medlem av Kommisjonen

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EFT L 257 av 19.9.1998, s. 35, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 61/1999 av 28. mai 1999 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(¹) TEF L 40 av 11.2.1989, s. 27.

(²) TEF L 237 av 10.9.1994, s. 1.

(³) TEF L 237 av 10.9.1994, s. 3.

(⁴) TEF L 48 av 19.2.1997, s. 16.

(⁵) TEF L 178 av 28.7.1995, s. 1.

VEDLEGG**“E 953 – ISOMALT****Synonym**

Hydrogenert isomaltulose, hydrogenert palatinose.

Definisjon*Kjemisk nemning*

Isomalt er ei blanding av hydrogenerte mono- og disakkrid, der dei viktigaste delemlena er følgjande disakkrid:

6-O- α -D-glukopyranosyl-D-sorbitol (1,6-GPS) og
1-O- α -D-glukopyranosyl-D-mannitoldihydrat (1,1-GPM)

Kjemisk formel

6-O- α -D-glukopyranosyl-D-sorbitol: C₁₂H₂₄O₁₁
1-O- α -D-glukopyranosyl-D-mannitoldihydrat: C₁₂H₂₄O₁₁.2H₂O

Relativ molekylmasse

6-O- α -D-glukopyranosyl-D-sorbitol: 344,32
1-O- α -D-glukopyranosyl-D-mannitoldihydrat: 380,32

Innhald

Ikkje under 98 % av hydrogenerte mono- og disakkrid, og ikkje under 86 % av blandinga av 6-O- α -D-glukopyranosyl-D-sorbitol og 1-O- α -D-glukopyranosyl-D-mannitoldihydrat, rekna ut på grunnlag av tørrstoffet.

Karakteristikk

Kvitt krystallinsk, svakt hygroskopisk stoff utan lukt.

Kjenneteikn*A. Løysingsevne*

Løyseleg i vatn, tungt løyseleg i etanol.

B. Tyntsjiktskromatografi

Skal granskast ved tyntsjiktskromatografi der det vert nytta ei plate som er dekt med eit om lag 0,2 mm tjukt lag kromatografisk silikagel. Dei viktigaste flekkene på kromatogrammet kjem frå 1,1-GPM og 1,6-GPS.

Reinleiksgrad*Vassinnhald*

Ikkje over 7 % (Karl Fischer-metoden).

Sulfatoske

Ikkje over 0,05 %, rekna ut på grunnlag av tørrstoffet.

D-mannitol

Ikkje over 3 %.

D-sorbitol

Ikkje over 6 %.

Reduserande sukker

Ikkje over 0,3 %, uttrykt som glukose, rekna ut på grunnlag av tørrstoffet.

Nikkel

Ikkje over 2 mg/kg, rekna ut på grunnlag av tørrstoffet.

Arsen

Ikkje over 3 mg/kg, rekna ut på grunnlag av tørrstoffet.

Bly

Ikkje over 1 mg/kg, rekna ut på grunnlag av tørrstoffet.

Tungmetall (uttrykt som Pb)

Ikkje over 10 mg/kg, rekna ut på grunnlag av tørrstoffet.”

EØS-KOMITEENS BESLUTNING

2000/EØS/51/02

**nr. 62/1999
av 28. mai 1999**

om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering)

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt “avtalen”, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg II er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 3/1999 av 29. januar 1999⁽¹⁾.

Kommisjonsforordning (EF) nr. 1900/98 av 4. september 1998 om endring av vedlegg I til rådsforordning (EØF) nr. 2092/91 om økologisk produksjonsmetode for landbruksprodukter og slik angivelse på landbruksprodukter og næringsmidler⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen –

BESLUTTET FØLGENDE:

Artikkelen 1

I avtalens vedlegg II kapittel XII nr. 54b (rådsforordning (EØF) nr. 2092/91) skal nytt strekpunkt lyde:

“– **398 R 1900:** Kommisjonsforordning (EF) nr. 1900/98 av 4. september 1998 (EFT L 247 av 5.9.1998, s. 6).”

Artikkelen 2

Teksten til kommisjonsforordning (EF) nr. 1900/98 på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutningen, har samme gyldighet.

Artikkelen 3

Denne beslutning trer i kraft 29. mai 1999, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkelen 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Utferdiget i Brussel, 28. mai 1999.

For EØS-komiteen

F. Barbaso

Formann

(¹) EFT L 35 av 10.2.2000, s. 31, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 7 av 10.2.2000, s. 6.

(²) EFT L 247 av 5.9.1998, s. 6.

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 1900/98

av 4. september 1998

om endring av vedlegg I til rådsforordning (EØF) nr. 2092/91 om økologisk produksjonsmetode for landbruksprodukter og slik angivelse på landbruksprodukter og næringsmidler(*)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESSKAP HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til rådsforordning (EØF) nr. 2092/91 av 24. juni 1991 om økologisk produksjonsmetode for landbruksprodukter og slik angivelse på landbruksprodukter og næringsmidler⁽¹⁾, sist endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 1488/97⁽²⁾, særlig artikkel 13 første og annet strekpunkt, og

ut fra følgende betraktninger:

I vedlegg I bør det tilføyes bestemmelser om sammensettningen av dyrkingsmedier for produksjon av sopp, slik at økologisk sopp vil kunne produseres under samme vilkår i medlemsstatene.

Landbruksbestanddelene i disse dyrkingsmediene bør i prinsippet stamme fra driftsenheter som drives etter økologiske produksjonsmetoder.

Visse bestanddeler, særlig halm og husdyrgjødsel, kan for tiden ikke skaffes i tilstrekkelige mengder fra økologisk produksjon. Det bør derfor beregnes en overgangsperiode som er lang nok til at produsentene kan tilpasse seg de nye kravene.

Ifølge artikkel 7 nr. 2 tredje strekpunkt kan det fastsettes særskilte krav til merking av produkter framstilt ved hjelp av visse produkter som er nevnt i vedlegg II til forordning (EØF) nr. 2092/91. Når det gjelder denne spesielle produksjonen, bør det i overgangsperioden legges opp til en merking som opplyser om den ikke-økologiske opprinnelsen til dyrkingsmediets bestanddeler.

Kravene i denne forordning bør presiseres ytterligere, særlig med hensyn til vilkårene for bruk og maksimal prosentandel av husdyrgjødsel som ikke stammer fra driftsenheter som drives etter økologiske produksjonsmetoder, og til myceliets egenskaper og opprinnelse. Det

forberedende arbeid i denne forbindelse bør starte tidsnok til at det kan avsluttes før utløpet av overgangsperioden.

Overgangsperiodens lengde kan vurderes i lys av utviklingen når det gjelder tilgang på halm og husdyrgjødsel fra økologiske driftsenheter.

Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra komiteen nevnt i artikkel 14 i forordning (EØF) nr. 2092/91 —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Vedlegg I til forordning (EØF) nr. 2092/91 endres i samsvar med vedlegget til denne forordning.

Artikkel 2

1. Denne forordning trer i kraft 1. desember 1998.
2. Som unntak fra bestemmelsene i punkt 5.1 og 5.2 i vedlegg I kan følgende benyttes i en overgangsperiode som utløper 1. desember 2001:
  - produkter nevnt i vedleggets punkt 5.1 bokstav a) som ikke stammer fra driftsenheter som drives etter økologiske produksjonsmetoder, men som oppfyller kravene omhandlet i del A første til fjerde strekpunkt i vedlegg II til forordning (EØF) nr. 2092/91,
  - og/eller produkter nevnt i vedleggets punkt 5.2 som ikke stammer fra driftsenheter som drives etter økologiske produksjonsmetoder, men som eventuelt oppfyller kravene omhandlet i del A i vedlegg II til forordning (EØF) nr. 2092/91,

dersom produktene nevnt i punkt 5.1 bokstav a) og punkt 5.2 ikke kan skaffes fra driftsenheter som drives etter økologiske produksjonsmetoder, og kontrollmyndigheten eller kontrollorganet har anerkjent at behovet foreligger.

I slike tilfeller skal merkingen eller reklamen inneholde en angivelse med følgende ordlyd: "Sopp dyrket på dyrkingsmedium fra ekstensivt landbruk som er tillatt brukt i økologisk landbruk i en overgangsperiode." Verken i denne setningen, andre steder i merkingen og/eller i reklamen skal ordet "økologisk" være mer framtrædende enn de andre ordene i setningen.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EFT L 247 av 5.9.1998, s. 6, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 62/1999 av 28. mai 1999 om endring av EØS-avtaleens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.⁽¹⁾ EFT L 198 av 22.7.1991, s. 1.

(1) EFT L 198 av 22.7.1991, s. 1.

(2) EFT L 202 av 30.7.1997, s. 12.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 4. september 1998.

For Kommisjonen

Franz FISCHLER

Medlem av Kommisjonen

VEDLEGG

Nytt punkt 5 i vedlegg I til forordning (EØF) nr. 2092/91 skal lyde:

- “5. I produksjon av sopp kan det brukes dyrkingsmedium bare dersom det er sammensatt av følgende bestanddeler:
- 5.1. husdyrgjødsel og dyreetskrementer (herunder produktene som er nevnt i del A første til fjerde strekpunkt i vedlegg II til forordning (EØF) nr. 2092/91):
- a) enten fra enheter som drives etter økologiske produksjonsmetoder,
  - b) eller som oppfyller kravene i del A første til fjerde strekpunkt i vedlegg II til forordning (EØF) nr. 2092/91, men høyst 25 %(*), og bare når produktet i punkt 5.1 bokstav a) ikke er tilgjengelig,
- 5.2. andre produkter av landbruksopprinnelse enn dem som er nevnt i punkt 5.1. (feks. halm) fra driftsenheter som drives etter økologiske produksjonsmetoder,
- 5.3. torv som ikke er behandlet kjemisk,
- 5.4. trevirke som ikke er behandlet med kjemikalier etter felling,
- 5.5. mineralprodukter oppført i del A i vedlegg II til forordning (EØF) nr. 2092/91, vann og jord.

(*) Denne prosentandelen er beregnet etter samlet vekt for samtlige av dyrkingsmediets bestanddeler (med unntak av tildekningsmaterialet og eventuelt tilsatt vann) før kompostering.”

EØS-KOMITEENS BESLUTNING

2000/EØS/51/03

nr. 63/1999
av 28. mai 1999

om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering)

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt ”avtalen“, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg II er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 51/1999 av 30. april 1999⁽¹⁾.

Kommisjonsdirektiv 98/47/EF av 25. juni 1998 om oppføring av eit aktivt stoff (azoksystrobin) i vedlegg I til rådsdirektiv 91/414/EØF om markedsføring av plantefarmasøytske produkter⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen –

BESLUTTET FØLGENDE:

Artikkelen 1

I avtalens vedlegg II kapittel XV nr. 12a (rådsdirektiv 91/414/EØF) skal nytt strekpunkt lyde:

For EØS-komiteen

F. Barbaso

Formann

(¹) EFT L 284 av 9.11.2000, s. 9, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 50 av 9.11.2000, s. 33.

(²) EFT L 191 av 7.7.1998, s. 50.

KOMMISJONSDIREKTIV 98/47/EØF

av 25. juni 1998

om oppføring av eit aktivt stoff (azoksystrobin) i vedlegg I til rådsdirektiv 91/414/EØF om markedsføring av plantefarmasøytske produkter(*)

**KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE
FELLESSKAPA HAR —**

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet,

med tilvising til rådsdirektiv 91/414/EØF av 15. juli 1991 om markedsføring av plantefarmasøytske produkter⁽¹⁾, sist endra ved kommisjonsdirektiv 97/73/EF⁽²⁾, heretter kalla «direktivet», særleg artikkel 6 nr. 3, og

ut frå desse synsmåtane:

I samsvar med artikkel 6 nr. 2 i direktiv 91/414/EØF mottok Tyskland frå Zeneca Agrochemicals (heretter kalla «meldaren») 15. september 1995 ein søknad om oppføring av det aktive stoffet azoksystrobin i vedlegg I til direktivet.

I samsvar med føresegne i artikkel 6 nr. 3 i direktivet stadfesta Kommisjonen i vedtak 96/523/EF⁽³⁾ at det informasjonsmaterialet som er lagt fram for azoksystrobin, i prinsippet stettar krava til data og informasjon i vedlegg II og, for plantefarmasøytske produkt som inneholder dette aktive stoffet, i vedlegg III til direktivet.

I samsvar med føresegne i artikkel 5 nr. 1 i direktivet bør eit aktivt stoff oppførast i vedlegg I for eit tidsrom på høgst ti år dersom det kan ventast at det ikkje har skadelege verknader på menneske- eller dyrehelsa eller på grunnvatnet, eller har ein innverknad på miljøet som ikkje kan godtakast.

Verknadene av azoksystrobin på menneskehelsa og miljøet er i samsvar med føresegne i artikkel 6 nr. 2 og 4 i direktivet vortne vurderte for dei bruksområda som meldaren har gjort framlegg om. Tyskland, som fungerer som rapporterande medlemsstat, la fram den aktuelle vurderingsrapporten for Kommisjonen 5. februar 1997.

Den rapporten som er lagd fram, er vorten handsama av medlemsstatane og Kommisjonen i Det faste plannehelseutvalet. Denne handsaminga vart avslutta 22. april 1998 med den samanfattande rapporten til Kommisjonen om azoksystrobin. Det kan vere naudsynt å ajourføre denne rapporten for å ta omsyn til den vitskaplege og tekniske utviklinga. I så fall skal vilkåra for oppføring av azoksystrobin i vedlegg I til direktiv 91/414/EØF òg endrast i medhald av føresegne i artikkel 6 nr. 1 i direktivet.

Vitskapsutvalet for planter er òg vorte rådspurt om informasjonsmaterialet og om opplysningane frå denne rapporten.

Vurderingane syner at plantefarmasøytske produkt som inneholder det aktuelle aktive stoffet, generelt kan ventast å stette krava i artikkel 5 nr. 1 bokstav a) og b) og nr. 3 i direktivet, særleg for dei bruksområda som er granska. Det aktuelle aktive stoffet må difor oppførast i vedlegg I for å sikre at plantefarmasøytske produkt som inneholder det aktuelle aktive stoffet, kan verte godkjende i alle medlemsstatane i samsvar med føresegne i direktivet.

Etter oppføringa bør medlemsstatane og dei interesserte partane få ein rimeleg frist til å gjennomføre føresegne i direktiv 91/414/EØF om plantefarmasøytske produkt som inneholder azoksystrobin, og særleg til å endre gjeldande mellombels godkjenningar eller gje nye godkjenningar innan denne fristen i samsvar med føresegne i direktivet. Det kan òg vere naudsynt med ein lengre frist for plantefarmasøytske produkt som inneholder azoksystrobin og andre aktive stoff som er oppførde i vedlegg I.

Medlemsstatane bør syte for at den endelege samanfattande rapporten (bortsett frå fortrulege opplysningar som er nemnde i artikkel 14 i direktivet) vert stilt til rådvelde eller gjord tilgjengeleg for alle interesserte partar.

Den samanfattande rapporten er naudsynt for at medlemsstatane på ein rett måte skal kunne gjennomføre fleire delar av dei einsarta prinsippa som er fastsette i vedlegg VI til direktivet, der desse prinsippa viser til vurderinga av dei dataa i vedlegg II som er lagde fram med tanke på oppføring av det aktive stoffet i vedlegg I.

Dei tiltaka som er fastsette i dette direktivet, er i samsvar med fråsegna frå Det faste plannehelseutvalet —

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EFT L 191 av 7.7.1998, s. 50, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 63/1999 av 28. mai 1999 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(¹) TEF L 230 av 19.8.1991, s. 1.

(²) TEF L 353 av 24.12.1997, s. 26.

(³) TEF L 220 av 30.8.1996, s. 25.

VEDTEKE DETTE DIREKTIVET:*Artikkkel 1*

Azoksystrobin vert oppført som aktivt stoff i vedlegg I til direktiv 91/414/EØF, i samsvar med vedlegget til dette direktivet.

Artikkkel 2

1. Medlemsstatane skal setje i kraft dei lovne og forskriftene som er naudsynte for å rette seg etter dette direktivet, innan 1. januar 1999.

2. For plantefarmasøytyiske produkt som inneheld azoksystrobin saman med eit anna aktivt stoff som er oppført i vedlegg I til direktiv 91/414/EØF, vert den fristen som er nemnd i nr. 1, lengd dersom det i føresegne i direktivet er fastsett ein lengre gjennomføringsfrist for oppføringa av det andre aktive stoffet i vedlegg I til direktiv 91/414/EØF.

3. Medlemsstatane skal stille den endelege samanfattande rapporten (bortsett frå fortrulege opplysningar

som er nemnde i artikkkel 14 i direktivet) til rådvelde for alle interesserte partar, eller gjere han tilgjengeleg for dei på oppmoding.

4. Når desse føresegne vert vedtekne av medlemsstatane, skal dei ha ei tilvising til dette direktivet, eller det skal visast til direktivet når dei vert kunngjorde. Medlemsstatane fastset korleis tilvisinga skal gjerast.

Artikkkel 3

Dette direktivet tek til å gjelde 1. juli 1998.

Artikkkel 4

Dette direktivet er retta til medlemsstatane.

Uferda i Brussel, 25. juni 1998.

For Kommisjonen

Franz FISCHLER

Medlem av Kommisjonen

VEDLEGG**AZOKSYSTROBIN****1. Identitet**

Nemning i IUPAC-nomenklaturen: methyl (E)-2-[6-(2-cyanofenoksy) pyrimidin-4-yloksy] fenyl]-3-metoksyakrylat.

2. Særskilte vilkår som skal stettast:

- 2.1. Det aktive stoffet skal ha ein reinleik på minst 930 g/kg (Z-isomer høgst 25 g/kg).
- 2.2. Berre bruk som soppdrepande middel kan tillatast.

Det bør leggjast særleg vekt på verknaden på vassorganismar. Godkjenningsvilkåra bør omfatte føremålstenlege tiltak for å minske risikoane.

- 2.3. For gjennomføringa av dei einsarta prinsippa i vedlegg VI skal det takast omsyn til konklusjonane i den samanfattande rapporten om azoksystrobin, særleg vedlegg I og II, som vart avslutta i Det faste plannehelseutvalet 22. april 1998.

3. Fristen for oppføring går ut 1. juli 2008.
-

EØS-KOMITEENS BESLUTNING

2000/EØS/51/04

**nr. 64/1999
av 28. mai 1999**

om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering)

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt ”avtalen“, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg II er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 18/1999 av 26. februar 1999⁽¹⁾.

Tjuetredje kommisjonsdirektiv 98/62/EF av 3. september 1998 om tilpasning til den tekniske utvikling av vedlegg II, III, VI og VII til rådsdirektiv 76/768/EØF om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om kosmetiske produkter⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen –

BESLUTTET FØLGENDE:

Artikkell 1

I avtalens vedlegg II kapittel XVI nr. 1 (rådsdirektiv 76/768/EØF) skal nytt strekpunkt lyde:

”– **398 L 0062**: Kommisjonsdirektiv 98/62/EF av 3. september 1998 (EFT L 253 av 15.9.1998, s. 20).“

Artikkell 2

Teksten til kommisjonsdirektiv 98/62/EF på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkell 3

Denne beslutning trer i kraft 29. mai 1999, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkell 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Utførighet i Brussel, 28. mai 1999.

For EØS-komiteen

F. Barbaso

Formann

(¹) EFT L 148 av 22.6.2000, s. 43, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 28 av 22.6.2000, s. 228.

(²) EFT L 253 av 15.9.1998, s. 20.

TJUETREDJE KOMMISJONSDIREKTIV 98/62/EF

av 3. september 1998

om tilpasning til den tekniske utvikling av vedlegg II, III, VI og VII til rådsdirektiv 76/768/EØF om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om kosmetiske produkter(*)

**KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE
FELLESSKAP HAR —**

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til rådsdirektiv 76/768/EØF av 27. juli 1976 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om kosmetiske produkter⁽¹⁾, sist endret ved kommisjonsdirektiv 98/16/EF⁽²⁾, særlig artikkel 8 nr. 2,

etter samråd med Vitenskapskomiteen for kosmetologi, og ut fra følgende betraktninger:

I mangel av nye vitenskapelige data, særlig om langtidsgiftighet, anbefaler Vitenskapskomiteen for kosmetologi at bruk av mosken og moskustibetin i kosmetiske produkter forbys, ettersom de kan utgjøre en helserisiko for forbrukerne.

En ny toksikologisk vurdering av strontiumklorid basert på nye opplysninger framlagt av industrien, viser at bruken av dette stoffet uten fare for sikkerheten kan utvides til å omfatte sjampoer og ansiktspleiemidler, forutsatt at en maksimumskonsentrasjon ikke overskrides.

På grunnlag av de nyeste vitenskapelige data kan bruk av alkyl(C8-C18)dimetylbenzylammoniumklorid, -bromid og -sakkarinat som konserveringsmiddel tillates i kosmetiske produkter på vilkårene fastsatt i dette direktivet.

På grunnlag av de nyeste vitenskapelige forskningsresultater kan 3-iodo-2-propynylbutylkarbamat (iodopropylnbutylkarbamat) foreløpig brukes som konserveringsmiddel i kosmetiske produkter, forutsatt at visse vilkår for konsentrasjon og bruk oppfylles.

På grunnlag av de nyeste vitenskapelige data kan 2-((2H-benzotriazol-2-yl)-4-metyl-6-(2-metyl-3-(1,3,3,3-

tetrametyl-1-(trimethylsilyl)oksy)-disiloksanyl)propyl)-fenol tillates brukt som UV-filter i kosmetiske produkter på vilkårene fastsatt i dette direktivet.

På grunnlag av de nyeste vitenskapelige data kan benzosyre,4,4-((6-(((1,1-dimetyletyl)amino)karbonyl)fenyl)amino)1,3,5-triazin-2,4-diyl)diamino)bis-,bis(2-ethylheksyl)ester tillates brukt som UV-filter i kosmetiske produkter.

På grunnlag av de nyeste vitenskapelige forskningsresultater kan etoksylyert etyl-4-aminobenzoat, isopentyl-4-metoksy-cinnamat, 2,4,6-tritanilin-(p-karbo-2'-ethylheksyl-1'-oksy)-1,3,5-triazin og 2-ethylheksylsalisylat tillates brukt som UV-filter i kosmetiske produkter på vilkårene fastsatt i dette direktivet.

På grunnlag av de nyeste vitenskapelige forskningsresultater kan 3-(4'-metylbenzyliden)bornan-2-on og 3-benzylidenbornan-2-on tillates brukt som UV-filter i kosmetiske produkter.

Tiltakene fastsatt i dette direktivet er i samsvar med uttalelsen fra Komiteen for tilpassning til den tekniske utvikling av direktiver om fjerning av tekniske handelshindringer på området kosmetiske produkter —

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1

Direktiv 76/768/EØF endres i samsvar med vedlegget.

Artikkel 2

1. Med hensyn til stoffene oppført i vedlegget, skal medlemsstatene treffe de nødvendige tiltak for å sikre at verken produsenter eller importører etablert i Fellesskapet fra 1. juli 1999 markedsfører produkter som ikke oppfyller bestemmelserne i dette direktivet.

2. Medlemsstatene skal treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre at produktene nevnt i nr. 1 som inneholder stoffene oppført i vedlegget, ikke kan selges eller overdras til sluttforbrukeren etter 30. juni 2000.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EFT L 253 av 15.9.1998, s. 20, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 64/1999 av 28. mai 1999 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(¹) EFT L 262 av 27.9.1976, s. 169.

(²) EFT L 77 av 14.3.1998, s. 44.

Artikkelen 3

1. Medlemsstatene skal sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv, innen 30. juni 1999. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette. Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

2. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

Artikkelen 4

Dette direktivet trer i kraft den tredje dag etter at det er kunngjort i De Europeiske Fellesskaps Tidende.

Artikkelen 5

Dette direktivet er rettet til medlemsstatene.

Uførdiget i Brussel, 3. september 1998.

For Kommisjonen

Martin BANGEMANN

Medlem av Kommisjonen

VEDLEGG

I vedleggene til direktiv 76/768/EØF gjøres følgende endringer:

1) *I vedlegg II*

skal følgende nye referansenumre lyde:

“421. 1,1,3,3,5-pentametyl-4,6-dinitroindan (mosken)

422. 5-tert-butyl-1,2,3-trimetyl-4,6-dinitrobenzen (moskustibetin)”.

2) *I vedlegg III*

skal referansenummer 57 lyde:

“57	Strontiumklorid-heksahydrat	a) Tannpasta	3,5 % beregnet som strontium. Ved blanding med andre strontium-forbindelser som er tillatt i henhold til dette vedlegg, skal den maksimale konsentrasjon av strontium fortsatt ikke overstige 3,5 %.	Inneholder strontium-klorid. Bør ikke brukes av barn.”
		b) Sjampo og ansiktspleie-midler	2,1 % beregnet som strontium. Ved blanding med andre strontium-forbindelser som er tillatt i henhold til dette vedlegg, skal den maksimale konsentrasjon av strontium fortsatt ikke overstige 2,1 %.	

3) *I vedlegg VI gjøres følgende endringer:*

a) Del 1

Nytt referansenummer 54 skal lyde:

a	b	c	d	e
“54	Alkyl(C8-C18)dimetylbenzyl-ammoniumklorid, -bromid og -sakkarinat (+)	0,1 % beregnet som benzalkoniumklorid		Unngå kontakt med øynene.”

b) Del 2

Referansenummer 16 utgår.

I referansenummer 21 og 29 erstattes datoan “30.6.1998” med “30.6.1999”.

Referansenummer 29 skal lyde:

a	b	c	d	e
“29	3-iodo-2-propynylbutyl-karbamat (iodopropynyl-butylkarbamat)	0,05 %	Skal ikke brukes til munnpleie- eller leppeprodukter.”	

4) I vedlegg VII gjøres følgende endringer:

a) Del 1

Følgende nye referansenumre skal lyde:

a	b	c	d	e
“13	Etoksylert etyl-4-aminobenzoat (PEG-25 PABA)	10 %		
14	Isopentyl-4-metokscinnamat (Isoamyl p-Methoxycinnamate)	10 %		
15	2,4,6-tritanilin-(p-karbo-2'-etylheksyl-1'-oksy)-1,3,5-triazin (Octyl Triazone)	5 %		
16	2-((2H-benzotriazol-2-yl)-4-metyl-6-(2-metyl-3-(1,3,3,3-tetrametyl-1-(trimethylsilyl)oksy)-disilosanyl)propyl)fenol (Drometrizole Trisiloxane)	15 %		
17	Benzosyre,4,4-((6-(((1,1-dimetyletyl)amino)karbonyl)fenyl)amino)1,3,5-triazin-2,4-diyl)diamino)bis-,bis(2-etylheksyl)ester	10 %		
18	3-(4'-methylbenzyliden)bornan-2-on (4-Methylbenzylidene Camphor)	4 %		
19	3-benzylidenbornan-2-on (3-Benzylidene Camphor)	2 %		
20	2-etylheksylsalisylat (Octyl-salicylate)	5 %”		

b) Del 2

Referansenummer 2, 6, 12, 25, 26 og 32 utgår.

I referansenummer 5, 17 og 29 erstattes datoan “30.6.1998” med “30.6.1999”.

EØS-KOMITEENS BESLUTNING**2000/EØS/51/05**

**nr. 65/1999
av 28. mai 1999**

om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering)

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt ”avtalen“, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg II er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 32/1999 av 26. mars 1999⁽¹⁾.

Kommisjonsvedtak 97/751/EF av 31. oktober 1997 om ei felles teknisk forskrift om krav til tilkopling for grensesnitt til terminalutstyr for 140 Mb/s strukturerte og ustrukturerte digitale leigde samband⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen –

BESLUTTET FØLGENDE:

Artikkelen 1

I avtalens vedlegg II kapittel XVIII etter nr. 4zg (europaparlaments- og rådsdirektiv 98/13/EF) skal nytt nr. 4zh lyde:

”4zh. **397 D 0751**: Kommisjonsvedtak 97/751/EF av 31. oktober 1997 om ei felles teknisk forskrift om krav til tilkopling for grensesnitt til terminalutstyr for 140 Mb/s strukturerte og ustrukturerte digitale leigde samband (EFT L 305 av 8.11.1997, s. 66).“

Artikkelen 2

Teksten til kommisjonsvedtak 97/751/EF på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkelen 3

Denne beslutning trer i kraft 29. mai 1999, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkelen 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

Utferdiget i Brussel, 28. mai 1999.

For EØS-komiteen

F. Barbaso

Formann

(¹) EFT L 266 av 19.10.2000, s. 16, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 46 av 19.10.2000, s. 51.

(²) EFT L 305 av 8.11.1997, s. 66.

KOMMISJONSVEDTAK**av 31. oktober 1997****om ei felles teknisk forskrift om krav til tilkopling for grensesnitt til terminalutstyr
for 140 Mb/s strukturerte og ustrukturerte digitale leigde samband(*)**

(97/751/EF)

KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE
FELLESSKAPA HAR —

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet,

med tilvising til rådsdirektiv 91/263/EØF av 29. april 1991 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om tele-terminalutstyr samt gjensidig anerkjennelse av utstyrets samsvar⁽¹⁾, endra ved direktiv 93/68/EØF⁽²⁾, særleg artikkel 6 nr. 2 andre strekpunktet, og

ut frå desse synsmåtane:

Kommisjonen har klarlagt kva type terminalutstyr som ei felles teknisk forskrift bør omfatte, og fastsett den tilhøyrande fråsegna om verkeområdet for forskrifta.

Dei tilsvarande harmoniserte standardane eller delar av dei som dei grunnleggjande krava skal gjennomførast ved hjelp av, og som skal gjerast om til felles tekniske forskrifter, bør vedtakast.

Den felles tekniske forskrifta som er vedteken i dette vedtaket, er i samsvar med fråsegna frå Utvalet for godkjenning av teletutorialstyr (ACTE) —

GJORT DETTE VEDTAKET:

Artikkkel 1

1. I dette vedtaket er det fastsett krav til terminalutstyr som er meint for tilkopling til eit termineringspunkt i eit offentleg telenett av ustrukturerte 139 264 kb/s digitale leigde ONP-samband (D140U) eller strukturerte 139 264 kb/s digitale leigde ONP-samband (D140S) som har ein dataoverføringsfart på 138 240 kb/s utan avgrensing av binærinhaldet, og som fell inn under verkeområdet for den harmoniserte standarden som er nemnd i artikkel 2 nr. 1.

2. I dette vedtaket er det fastsett ei felles teknisk forskrift som omfattar dei generelle krava til tilkopling for terminalutstyr.

Artikkkel 2

1. Den felles tekniske forskrifta skal femne om den harmoniserte standarden som det rette standardiseringsorganet har utarbeidd, og som dei grunnleggjande krava i artikkel 4 bokstav d) og f) i direktiv 91/263/EØF så langt råd skal gjennomførast ved hjelp av. Tilvisinga til standarden er oppførd i vedlegget.

2. Terminalutstyr som dette vedtaket omfattar, skal vere i samsvar med den felles tekniske forskrifta som er nemnd i nr. 1, og skal stette dei grunnleggjande krava som er nemnde i artikkel 4 bokstav a) og b) i direktiv 91/263/EØF, og krava i andre direktiv som gjeld for utstyret, særleg rådsdirektiv 73/23/EØF⁽³⁾ og 89/336/EØF⁽⁴⁾.

Artikkkel 3

Når det gjeld terminalutstyr som kjem inn under artikkel 1 nr. 1 i dette vedtaket, skal dei melde organa som er peika ut til å gjennomføre dei rutinane som er nemnde i artikkel 9 i direktiv 91/263/EØF, nytte den harmoniserte standarden som er nemnd i artikkel 2 nr. 1, eller syte for at han vert nytta, innan eitt år etter at dette vedtaket er gjort.

Artikkkel 4

Dette vedtaket er retta til medlemsstatane.

Uferda i Brussel, 31. oktober 1997.

For Kommisjonen

Martin BANGEMANN

Medlem av Kommisjonen

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EFT L 305 av 8.11.1997, s. 66, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 65/1999 av 28. mai 1999 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(¹) TEF L 128 av 23.5.1991, s. 1.

(²) TEF L 220 av 31.8.1993, s. 1.

(³) TEF L 77 av 26.3.1973, s. 29.

(⁴) TEF L 139 av 23.5.1989, s. 19.

VEDLEGG**Tilvising til den gjeldande harmoniserte standarden**

Den harmoniserte standarden som er nemnd i artikkel 2 i dette vedtaket, er:

Business TeleCommunications (BTC)
140 Mbit/s digital unstructured and structured leased lines (D140U and D140S)
Attachment requirements for terminal equipment interface

[Telekommunikasjon i forretningslivet
140 Mb/s ustrukturerte og strukturerte digitale leide samband (D140U og D140S)
Krav til tilkopling for grensesnitt til terminalutstyr]

ETSI

Det europeiske standardiseringsinstituttet for telekommunikasjoner

Sekretariatet

TBR 25 — juli 1997

(utan forordet)

Tilleggsopplysninger

Det europeiske standardiseringsinstituttet for telekommunikasjoner er godkjent i medhald av rådsdirektiv 83/189/EØF⁽¹⁾.

Den harmoniserte standarden som er nemnd ovanfor, er utarbeidd i medhald av eit mandat som er gjeve etter dei aktuelle framgangsmåttane i direktiv 83/189/EØF.

Den fullstendige teksta til den harmoniserte standarden som er nemnd ovanfor, kan skaffast frå:

Det europeiske standardiseringsinstituttet for telekommunikasjoner 650, Route des Lucioles F-06921 Sophia Antipolis Cedex	Kommisjonen for Dei europeiske fellesskapa DG XIII/A/2 — (BU 31, 1/7) Rue de la Loi/Wetstraat 200 B-1049 Brussel

---

⁽¹⁾ TEF L 109 av 26.4.1983, s. 8.

EØS-KOMITEENS BESLUTNING**2000/EØS/51/06**

**nr. 66/1999
av 28. mai 1999**

om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering)

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt ”avtalen“, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg II er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 52/1999 av 30. april 1999⁽¹⁾.

Kommisjonsvedtak 98/598/EF av 9. oktober 1998 om framgangsmåten for samsvarsattesting av byggjevarer i medhald av artikkel 20 nr. 2 i rådsdirektiv 89/106/EØF, med omsyn til tilslag⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen.

Kommisjonsvedtak 98/599/EF av 12. oktober 1998 om framgangsmåten for samsvarsattesting av byggjevarer i medhald av artikkel 20 nr. 2 i rådsdirektiv 89/106/EØF, med omsyn til påstrykingsmembranar for tak⁽³⁾ skal innlemmes i avtalen skal innlemmes i avtalen.

Kommisjonsvedtak 98/600/EF av 12. oktober 1998 om framgangsmåten for samsvarsattesting av byggjevarer i medhald av artikkel 20 nr. 2 i rådsdirektiv 89/106/EØF, med omsyn til sjølvberande gjennomskinlege taksystem (bortsett frå glasbaserte system)⁽⁴⁾ skal innlemmes i avtalen.

Kommisjonsvedtak 98/601/EF av 13. oktober 1998 om framgangsmåten for samsvarsattesting av byggjevarer i medhald av artikkel 20 nr. 2 i rådsdirektiv 89/106/EØF, med omsyn til varer til vegbygging⁽⁵⁾ skal innlemmes i avtalen –

BESLUTTET FØLGENDE:

Artikkkel 1

I avtalens vedlegg II kapittel XXI nr. 1 (rådsdirektiv 89/106/EØF) skal nye strekpunkter lyde:

- ”– **398 D 0598:** Kommisjonsvedtak 98/598/EF av 9. oktober 1998 (EFT L 287 av 24.10.1998, s. 25),
- **398 D 0599:** Kommisjonsvedtak 98/599/EF av 12. oktober 1998 (EFT L 287 av 24.10.1998, s. 30),
- **398 D 0600:** Kommisjonsvedtak 98/600/EF av 12. oktober 1998 (EFT L 287 av 24.10.1998, s. 35),
- **398 D 0601:** Kommisjonsvedtak 98/601/EF av 13. oktober 1998 (EFT L 287 av 24.10.1998, s. 41).“

Artikkkel 2

Teksten til kommisjonsvedtak 98/598/EF, 98/599/EF, 98/600/EF og 98/601/EF på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkkel 3

Denne beslutning trer i kraft 29. mai 1999, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Utferdiget i Brussel, 28. mai 1999.

For EØS-komiteen

F. Barbaso

Formann

(¹) EFT L 284 av 9.11.2000, s. 10, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 50 av 9.11.2000, s. 75.

(²) EFT L 287 av 24.10.1998, s. 25.

(³) EFT L 287 av 24.10.1998, s. 30.

(⁴) EFT L 287 av 24.10.1998, s. 35.

(⁵) EFT L 287 av 24.10.1998, s. 41.

KOMMISJONSVEDTAK

av 9. oktober 1998

om framgangsmåten for samsvarsattesting av byggjevarer i medhald av artikkel 20 nr. 2 i rådsdirektiv 89/106/EØF, med omsyn til tilslag(*)

[meldt under nummeret K(1998) 2923]

(98/598/EF)

**KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE
FELLESSKAPA HAR —**

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet,

med tilvising til rådsdirektiv 89/106/EØF av 21. desember 1988 om tilnærming av medlemsstatenes lover og forskrifter om byggevarer⁽¹⁾, endra ved direktiv 93/68/EØF⁽²⁾, særleg artikkel 13 nr. 4, og

ut frå desse synsmåtane:

I samband med samsvarsattesting av ei vare må Kommisjonen velje den av dei to framgangsmåtane i artikkel 13 nr. 3 i direktiv 89/106/EØF som "er minst kostnadskrevende og samtidig forenlig med hensynet til sikkerheten". Dette tyder at det for ei viss vare eller varegruppe må avgjerast om det er eit naudsynt og tilstrekkeleg vilkår for samsvarsattesting at det ved fabrikken finst eit system for produksjonskontroll som produsenten har ansvaret for, eller om det er naudsynt å nytte eit godkjent sertifiseringsorgan for å rette seg etter dei kriteria som er nemnde i artikkel 13 nr. 4.

Etter artikkel 13 nr. 4 skal den framgangsmåten som såleis vert fastsett, først opp i mandata og i dei tekniske spesifikasjonane. Difor bør varene eller varegruppene defineraast slik dei vert nytta i mandata og i dei tekniske spesifikasjonane.

Dei to framgangsmåtane som er nemnde i artikkel 13 nr. 3 i direktiv 89/106/EØF, er utførlig omtala i vedlegg III til direktivet. Det må difor for kvar vare eller varegruppe gå tydeleg fram, ved tilvising til vedlegg III, etter kva metodar dei to framgangsmåtane skal gjennomførast, ettersom visse system er gjevne førerang i vedlegg III.

Framgangsmåten som er nemnd i artikkel 13 nr. 3 bokstav a), svarar til systema i vedlegg III nr. 2 ii) første alternativ utan jamleg tilsyn og andre og tredje alternativ, medan framgangsmåten som er nemnd i artikkel 13 nr. 3 bokstav b), svarar til systema i vedlegg III nr. 2 i) og i vedlegg III nr. 2 ii) første alternativ med jamleg tilsyn.

Dei tiltaka som er fastsette i dette vedtaket, er i samsvar med fråsegna frå Det faste byggeutvalet —

GJORT DETTE VEDTAKET:

Artikkel 1

Dei varene og varegruppene som er oppførde i vedlegg I, skal samsvarsattesterast etter ein framgangsmåte der produsenten har eineansvaret for eit system for produksjonskontroll ved fabrikken som sikrar at varene er i samsvar med dei aktuelle tekniske spesifikasjonane.

Artikkel 2

Dei varene som er oppførde i vedlegg II, skal samsvarsattesterast etter ein framgangsmåte der det i tillegg til det systemet for produksjonkontroll som produsenten gjennomfører ved fabrikken, vert nytta eit godkjent sertifiseringsorgan til å vurdere og føre tilslsyn med produksjonskontrollen eller sjølve vara.

Artikkel 3

Framgangsmåten for samsvarsattesting i medhald av vedlegg III skal gå fram av mandata for harmoniserte standardar.

Artikkel 4

Dette vedtaket er retta til medlemsstatane.

Utferda i Brussel, 9. oktober 1998.

For Kommisjonen

Martin BANGEMANN

Medlem av Kommisjonen

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EFT L 287 av 24.10.1998, s. 25, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 66/1999 av 28. mai 1999 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(¹) TEF L 40 av 11.2.1989, s. 12.

(²) TEF L 220 av 30.8.1993, s. 1.

VEDLEGG I

TILSLAG TIL BRUK SOM IKKJE ER UNDERLAGD HØGE TRYGGLEIKNESKRÅV

Tilslag

Til bruk i betong, mørtel og injiseringsmasse, bituminøse blandingar, slitelag, ustabiliserte og hydraulisk stabiliserte blandingar til bruk i vegar og andre byggverk.

Vassbyggingsstein

Til bruk i vassbyggingskonstruksjonar og andre byggverk.

Jarnbaneballast

Til bruk i jarnbaneanlegg.

Fyllstoff

Til bruk i betong, mørtel og injiseringsmasse, bituminøse blandingar og slitelag i vegar og andre byggverk.

VEDLEGG II

TILSLAG TIL BRUK SOM ER UNDERLAGD HØGE TRYGGLEIKNESKRÅV

Tilslag

Til bruk i betong, mørtel og injiseringsmasse, bituminøse blandingar, slitelag, ustabiliserte og hydraulisk stabiliserte blandingar til bruk i vegar og andre byggverk.

Vassbyggingsstein

Til bruk i vassbyggingskonstruksjonar og andre byggverk.

Ballast

Til bruk i jarnbaneanlegg.

Fyllstoff

Til bruk i betong, mørtel og injiseringsmasse, bituminøse blandingar og slitelag i vegar og andre byggverk.

VEDLEGG III

VAREGRUPPE

TILSLAG TIL BRUK SOM IKKJE ER UNDERLAGD HØGE TRYGGLEIKNESKRÅV (1/2)**1. System for samsvarsattestering**

For varene nedanfor og den tiltenkte bruken av dei vert Den europeiske standardiseringsorganisasjonen (CEN) og Det europeiske utvalet for elektroteknisk standardisering (CENELEC) oppmoda om å spesifisere følgjande system for samsvarsattestering i dei aktuelle harmoniserte standardane:

Varer	Tiltenkt bruk	Nivå eller klassar	System for samsvarsattestering
Tilslag for — betong, mørtel og injiseringsmasse — bituminøse blandingar og slitelag — ustabiliserte og hydraulisk stabiliserte blandingar	I vegar og andre byggverk	—	4
Vassbyggingsstein	I vassbyggingskonstruksjonar og andre byggverk	—	4
Jarnbaneballast	I jarnbaneanlegg	—	4
Fyllstoff for — betong, mørtel og injiseringsmasse — bituminøse blandingar og slitelag	I vegar og andre byggverk	—	4

System 4: Sjå direktiv 89/106/EØF vedlegg III nr. 2 ii), tredje alternativ.

Spesifikasjonane for systemet skal vere slik at det òg kan nyttast når det for ein viss eigenskap ikkje er naudsynt å fastsetje ytinga til ei vare fordi det i minst éin medlemsstat ikkje finst lovfesta krav til den aktuelle eigenskapen (sjå artikkel 2 nr. 1 direktiv 89/106/EØF og eventuelt nr. 1.2.3 i basisdokumenta). I slike tilfelle kan produsentane ikkje påleggjast å kontrollere eigenskapen dersom dei ikkje ønskjer å opplyse om kva yting vara har på dette området.

VAREGRUPPE**TILSLAG TIL BRUK SOM ER UNDERLAGD HØGE TRYGGLEIKNESKRÅV (2/2)****1. System for samsvarsattesting**

For varene nedanfor og den tiltenkte bruken av dei vert Den europeiske standardiseringsorganisasjonen (CEN) og Det europeiske utvalet for elektroteknisk standardisering (CENELEC) oppmoda om å spesifisere følgjande system for samsvarsattesting i dei aktuelle harmoniserte standardane:

Varer	Tiltenkt bruk	Nivå eller klassar	System for samsvarsattesting
Tilslag for — betong, mørtel og injiseringsmasse — bituminøse blandingar og slitelag — ustabiliserte og hydraulisk stabiliserte blandingar	I vegar og andre byggverk	—	2+
Vassbyggingsstein	I vassbyggingskonstruksjonar og andre byggverk	—	2+
Jarnbaneballast	I jarnbaneanlegg	—	2+
Fyllstoff for — betong, mørtel og injiseringsmasse — bituminøse blandingar og slitelag	I vegar og andre byggverk	—	2+

System 2+: Sjå direktiv 89/106/EØF vedlegg III nr. 2 ii), første alternativ, medrekna sertifisering av produksjonskontrollen ved fabrikken frå eit godkjent organ på grunnlag av innleide inspeksjon av fabrikken og produksjonskontrollen ved fabrikken og på grunnlag av jamleg tilsyn, vurdering og godkjenning av produksjonskontrollen ved fabrikken.

Spesifikasjonane for systemet skal vere slik at det òg kan nyttast når det for ein viss eigenskap ikkje er naudsynt å fastsetje ytinga til ei vare fordi det i minst éin medlemsstat ikkje finst lovfesta krav til den aktuelle eigenskapen (sjå artikkel 2 nr. 1 direktiv 89/106/EØF og eventuelt nr. 1.2.3 i basisdokumenta). I slike tilfelle kan produsentane ikkje påleggjast å kontrollere eigenskapen dersom dei ikkje ønskjer å opplyse om kva yting vara har på dette området.

KOMMISJONSVEDTAK

av 12. oktober 1998

om framgangsmåten for samsvarsattesting av byggjevarer i medhald av artikkel 20 nr. 2 i rådsdirektiv 89/106/EØF, med omsyn til påstrykingsmembranar for tak(*)

[meldt under nummeret K(1998) 2924]

(98/599/EF)

KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE
FELLESSKAPA HAR —

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet,

med tilvising til rådsdirektiv 89/106/EØF av 21. desember 1988 om tilnærming av medlemsstatenes lover og forskrifter om byggevarer⁽¹⁾, endra ved direktiv 93/68/EØF⁽²⁾, særleg artikkel 13 nr. 4, og

ut frå desse synsmåtane:

I samband med samsvarsattesting av ei vare må Kommisjonen velje den av dei to framgangsmåtane i artikkel 13 nr. 3 i direktiv 89/106/EØF som "er minst kostnadskrevende og samtidig forenlig med hensynet til sikkerheten". Dette tyder at det for ei viss vare eller varegruppe må avgjera om det er eit naudsint og tilstrekkeleg vilkår for samsvarsattesting at det ved fabrikken finst eit system for produksjonskontroll som produsenten har ansvaret for, eller om det er naudsint å nytte eit godkjent sertifiseringsorgan for å rette seg etter dei kriteria som er nemnde i artikkel 13 nr. 4.

Etter artikkel 13 nr. 4 skal den framgangsmåten som såleis vert fastsett, først opp i mandata og i dei tekniske spesifikasjonane. Difor bør varene eller varegruppene definera slike dei vert nytta i mandata og i dei tekniske spesifikasjonane.

Dei to framgangsmåtane som er nemnde i artikkel 13 nr. 3 i direktiv 89/106/EØF, er utførleg omtala i vedlegg III til direktivet. Det må difor for kvar vare eller varegruppe gå tydeleg fram, ved tilvising til vedlegg III, etter kva metodar dei to framgangsmåtane skal gjennomførast, ettersom visse system er gjevne førerang i vedlegg III.

Framgangsmåten som er nemnd i artikkel 13 nr. 3 bokstav a), svarar til systema i vedlegg III nr. 2 ii) første alternativ utan jamleg tilsyn og andre og tredje alternativ, medan framgangsmåten som er nemnd i artikkel 13 nr. 3 bokstav b), svarar til systema i vedlegg III nr. 2 i) og i vedlegg III nr. 2 ii) første alternativ med jamleg tilsyn.

Dei tiltaka som er fastsette i dette vedtaket, er i samsvar med fråsegna frå Det faste byggeutvalet —

GJORT DETTE VEDTAKET:

Artikkkel 1

Dei varene som er oppførde i vedlegg I, skal samsvarsattesterast etter ein framgangsmåte der produsenten har eineansvaret for eit system for produksjonskontroll ved fabrikken som sikrar at varene er i samsvar med dei aktuelle tekniske spesifikasjonane.

Artikkkel 2

Dei varene som er oppførde i vedlegg II, skal samsvarsattesterast etter ein framgangsmåte der det i tillegg til det systemet for produksjonskontroll som produsenten gjennomfører ved fabrikken, vert nytta eit godkjent sertifiseringsorgan til å vurdere og føre tilsyn med produksjonskontrollen eller sjølve vara.

Artikkkel 3

Framgangsmåten for samsvarsattesting i medhald av vedlegg III skal gå fram av mandata for retningslinjer for europeisk teknisk godkjenning.

Artikkkel 4

Dette vedtaket er retta til medlemsstatane.

Utferda i Brussel, 12. oktober 1998.

For Kommisjonen

Martin BANGEMANN

Medlem av Kommisjonen

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EFT L 287 av 24.10.1998, s. 30, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 66/1999 av 28. mai 1999 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(1) TEF L 40 av 11.2.1989, s. 12.

(2) TEF L 220 av 30.8.1993, s. 1.

VEDLEGG I

Påstrykingsmembranar for tak

Til all bruk, bortsett frå bruk som er underlagd reglar for yting ved brannpåverknad for varer som er framstilte av materiale i klasse (A)(¹), B(¹), C(¹).

VEDLEGG II

Påstrykingsmembranar for tak

Til all bruk som er underlagd reglar for yting ved brannpåverknad for varer som er framstilte av materiale i klasse (A)(¹), B(¹), C(¹).

(¹) Materiale der ytinga ved brannpåverknad kan endre seg under produksjonsprosessen (gjeld vanlegvis materiale som vert utsætte for kjemiske endringar, t.d. brannhemmende middel, eller materiale der endringar i sammensetnaden kan føre til endringar i ytinga ved brannpåverknad).

VEDLEGG III

Merknad: Når det gjeld system som har fleire enn eitt av dei tiltenkte bruksområda som er oppførde for varegruppene nedanfor, vert dei oppgåvane som ligg på det melde organet, og som er avleidde av dei ulike systema for samsvarsattesting, kumulative.

VAREGRUPPE**PÅSTRYKINGSMEMBRANAR FOR TAK (1/3)****1. System for samsvarsattesting**

For varene nedanfor og den tiltenkte bruken av dei vert Den europeiske organisasjonen for teknisk godkjenning (EOTA) oppmoda om å spesifisere følgjande system for samsvarsattesting i dei aktuelle retningslinjene for europeisk teknisk godkjenning:

Varer	Tiltenkt bruk	Nivå eller klassar	System for samsvarsattesting
Påstrykingsmembranar for tak	Alle former for taktekking	—	3

System 3: Sjå direktiv 89/106/EØF vedlegg III nr. 2 ii), andre alternativ.

2. Vilkår som EOTA skal legge til grunn når systemet for samsvarsattesting skal spesifiserast

Spesifikasjonane for systemet skal vere slik at det òg kan nyttast når det for ein viss eigenskap ikkje er naudsynt å fastsetje ytinga til ei vare fordi det i minst éin medlemsstat ikkje finst lovfesta krav til den aktuelle eigenskapen (sjå artikkel 2 nr. 1 i direktiv 89/106/EØF og eventuelt nr. 1.2.3 i basisdokumenta). I slike tilfelle kan produsentane ikkje påleggjast å kontrollere eigenskapen dersom dei ikkje ønskjer å opplyse om kva yting vara har på dette området.

VAREGRUPPE

PÅSTRYKINGSMEMBRANAR FOR TAK (2/3)**1. System for samsvarsattestering**

For varene nedanfor og den tiltenkte bruken av dei vert Den europeiske organisasjonen for teknisk godkjenning (EOTA) oppmoda om å spesifisere følgjande system for samsvarsattestering i dei aktuelle retningslinjene for europeisk teknisk godkjenning:

Varer	Tiltenkt bruk	Nivå eller klassar	System for samsvarsattestering
Påstrykingsmembranar for tak	All bruk som er underlagd krav om utvendig yting ved brannpåverknad	Varer som krev prøving — Varer som vert rekna for å stette krava utan prøving ⁽¹⁾	3 — 4

System 3: Sjå direktiv 89/106/EØF vedlegg III nr. 2 ii), andre alternativ.

System 4: Sjå direktiv 89/106/EØF vedlegg III nr. 2 ii), tredje alternativ.

(1) Skal stadfestast i drøftingar med arbeidsgruppa til brannforskriftsstyresmaktene.

2. Vilkår som EOTA skal legge til grunn når systemet for samsvarsattestering skal spesifiserast

Spesifikasjonane for systemet skal vere slik at det òg kan nyttast når det for ein viss eigenskap ikkje er naudsynt å fastsetje ytinga til ei vare fordi det i minst éin medlemsstat ikkje finst lovfesta krav til den aktuelle eigenskapen (sjå artikkel 2 nr. 1 i direktiv 89/106/EØF og eventuelt nr. 1.2.3 i basisdokumenta). I slike tilfelle kan produsentane ikkje påleggjast å kontrollere eigenskapen dersom dei ikkje ønskjer å opplyse om kva yting vara har på dette området.

VAREGRUPPE

PÅSTRYKINGSMEMBRANAR FOR TAK (3/3)**1. System for samsvarsattestering**

For varene nedanfor og den tiltenkte bruken av dei vert Den europeiske organisasjonen for teknisk godkjenning (EOTA) oppmoda om å spesifisere følgjande system for samsvarsattestering i dei aktuelle retningslinjene for europeisk teknisk godkjenning:

Varer	Tiltenkt bruk	Nivå eller klassar	System for samsvarsattestering
Påstrykkingsmembranar for tak	All bruk som er underlagd krav om yting ved brannpåverknad	A(¹), B(¹), C(¹) A(²), B(²), C(²) A (³), D, E, F	1 3 4

System 1: Sjå direktiv 89/106/EØF vedlegg III nr. 2 i), utan stikkprøvekontroll.

System 3: Sjå direktiv 89/106/EØF vedlegg III nr. 2 ii), andre alternativ.

System 4: Sjå direktiv 89/106/EØF vedlegg III nr. 2 ii), tredje alternativ.

(¹) Materiale der ytinga ved brannpåverknad kan endre seg under produksjonsprosessen (gjeld vanlegvis materiale som vert utsette for kjemiske endringar, t.d. brannhemmende middel, eller materiale der endringar i samansetnaden kan føre til endringar i ytinga ved brannpåverknad).

(²) Materiale der ytinga ved brannpåverknad ikkje kan endre seg under produksjonsprosessen.

(³) Materiale i klasse A der ytinga ved brannpåverknad ikkje treng prøvast i samsvar med vedtak 96/603/EF.

2. Vilkår som EOTA skal legge til grunn når systemet for samsvarsattestering skal spesifiserast

Spesifikasjonane for systemet skal vere slik at det òg kan nyttast når det for ein viss eigenskap ikkje er naudsynt å fastsetje ytinga til ei vare fordi det i minst éin medlemsstat ikkje finst lovfesta krav til den aktuelle eigenskapen (sjå artikkel 2 nr. 1 i direktiv 89/106/EØF og eventuelt nr. 1.2.3 i basisdokumenta). I slike tilfelle kan produsentane ikkje påleggjast å kontrollere eigenskapen dersom dei ikkje ønskjer å opplyse om kva yting vara har på dette området.

KOMMISJONSVEDTAK**av 12. oktober 1998****om framgangsmåten for samsvarsattesting av byggjevarer i medhald av artikkel 20 nr. 2 i rådsdirektiv 89/106/EØF, med omsyn til sjølvberande gjennomskinlege taksystem (bortsett frå glasbaserte system) (*)***[meldt under nummeret K(1998) 2926]*

(98/600/EF)

KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE
FELLESSKAPA HAR —

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet,

med tilvising til rådsdirektiv 89/106/EØF av 21. desember 1988 om tilnærming av medlemsstatenes lover og forskrifter om byggevarer⁽¹⁾, endra ved direktiv 93/68/EØF⁽²⁾, særleg artikkel 13 nr. 4, og

ut frå desse synsmåtane:

I samband med samsvarsattesting av ei vare må Kommisjonen velje den av dei to framgangsmåtane i artikkel 13 nr. 3 i direktiv 89/106/EØF som "er minst kostnadskrevende og samtidig forenlig med hensynet til sikkerheten". Dette tyder at det for ei viss vare eller varegruppe må avgjerast om det er eit naudsynt og tilstrekkeleg vilkår for samsvarsattesting at det ved fabrikken finst eit system for produksjonskontroll som produsenten har ansvaret for, eller om det er naudsint å nytte eit godkjent sertifiseringsorgan for å rette seg etter dei kriteria som er nemnde i artikkel 13 nr. 4.

Etter artikkel 13 nr. 4 skal den framgangsmåten som såleis vert fastsett, først opp i mandata og i dei tekniske spesifikasjonane. Difor bør varene eller varegruppene definera slik dei vert nyttta i mandata og i dei tekniske spesifikasjonane.

Dei to framgangsmåtane som er nemnde i artikkel 13 nr. 3 i direktiv 89/106/EØF, er utførleg omtala i vedlegg III til direktivet. Det må difor for kvar vare eller varegruppe gå tydeleg fram, ved tilvising til vedlegg III, etter kva metodar dei to framgangsmåtane skal gjennomførast, ettersom visse system er gjevne førerang i vedlegg III.

Framgangsmåten som er nemnd i artikkel 13 nr. 3 bokstav a), svarar til systema i vedlegg III nr. 2 ii) første alternativ utan jamleg tilsyn og andre og tredje alternativ, medan framgangsmåten som er nemnd i artikkel 13 nr. 3 bokstav b), svarar til systema i vedlegg III nr. 2 i) og i vedlegg III nr. 2 ii) første alternativ med jamleg tilsyn.

Dei tiltaka som er fastsette i dette vedtaket, er i samsvar med fråsegna frå Det faste byggeutvalet —

GJORT DETTE VEDTAKET:*Artikel 1*

Dei varene som er oppførde i vedlegg I, skal samsvarsattesterast etter ein framgangsmåte der produsenten har eineansvaret for eit system for produksjonskontroll ved fabrikken som sikrar at varene er i samsvar med dei aktuelle tekniske spesifikasjonane.

Artikel 2

Dei varene som er oppførde i vedlegg II, skal samsvarsattesterast etter ein framgangsmåte der det i tillegg til det systemet for produksjonskontroll som produsenten gjennomfører ved fabrikken, vert nyttta eit godkjent sertifiseringsorgan til å vurdere og føre tilsyn med produksjonskontrollen eller sjølve vara.

Artikel 3

Framgangsmåten for samsvarsattesting i medhald av vedlegg III skal gå fram av mandata for retningslinjer for europeisk teknisk godkjenning.

Artikel 4

Dette vedtaket er retta til medlemsstatane.

Utferda i Brussel, 12. oktober 1998.

*For Kommisjonen**Martin BANGEMANN**Medlem av Kommisjonen*

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EFT L 287 av 24.10.1998, s. 35, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 66/1999 av 28. mai 1999 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(¹) TEF L 40 av 11.2.1989, s. 12.

(²) TEF L 220 av 30.8.1993, s. 1.

*VEDLEGG I***Sjølvberande gjennomskinlege taksystem (bortsett fra glasbaserte system)**

Til all bruk, bortsett fra bruk som er underlagd reglar for yting ved brannpåverknad for varer som er framstilte av materiale i klasse (A)(¹), B(¹), C(¹).

---

*VEDLEGG II***Sjølvberande gjennomskinlege taksystem (bortsett fra glasbaserte system)**

Til all bruk som er underlagd reglar for yting ved brannpåverknad for varer som er framstilte av materiale i klasse (A)(¹), B(¹), C(¹).

(¹) Materiale der ytinga ved brannpåverknad kan endre seg under produksjonsprosessen (gjeld vanlegvis materiale som vert utsette for kjemiske endringar, t.d. brannhemmende middel, eller materiale der endringar i samsneden kan føre til endringar i ytinga ved brannpåverknad).

VEDLEGG III

Merknad: Når det gjeld system som har fleire enn eitt av dei tiltenkte bruksområda som er oppførde for varegruppene nedanfor, vert dei oppgåvane som ligg på det melde organet, og som er avleidde av dei ulike systema for samsvarsattesting, kumulative.

VAREGRUPPE**SJØLVBERANDE GJENNOMSKINLEGE TAKSYSTEM (BORTSETT FRÅ GLASBASERTE SYSTEM) (1/3)****1. System for samsvarsattesting**

For varene nedanfor og den tiltenkte bruken av dei vert Den europeiske organisasjonen for teknisk godkjenning (EOTA) oppmoda om å spesifisere følgjande system for samsvarsattesting i dei aktuelle retningslinjene for europeisk teknisk godkjenning:

Varer	Tiltenkt bruk	Nivå eller klassar	System for samsvarsattesting
Sjølvberande gjennomskinlege taksystem (bortsett frå glasbaserte system)	Til tak og takdekke	—	3

System 3: Sjå direktiv 89/106/EØF vedlegg III nr. 2 ii), andre alternativ.

2. Vilkår som EOTA skal legge til grunn når systemet for samsvarsattesting skal spesifiserast

Spesifikasjonane for systemet skal vere slik at det òg kan nyttast når det for ein viss eigenskap ikkje er naudsynt å fastsetje ytinga til ei vare fordi det i minst éin medlemsstat ikkje finst lovfesta krav til den aktuelle eigenskapen (sjå artikkel 2 nr. 1 i direktiv 89/106/EØF og eventuelt nr. 1.2.3 i basisdokumenta). I slike tilfelle kan produsentane ikkje påleggjast å kontrollere eigenskapen dersom dei ikkje ønskjer å opplyse om kva yting vara har på dette området.

VAREGRUPPE

**SJØLVBERANDE GJENNOMSKINLEGE TAKSYSTEM (BORTSETT FRÅ
GLASBASERTE SYSTEM) (2/3)****1. System for samsvarsattestering**

For varene nedanfor og den tiltenkte bruken av dei vert Den europeiske organisasjonen for teknisk godkjenning (EOTA) oppmoda om å spesifisere følgjande system for samsvarsattestering i dei aktuelle retningslinjene for europeisk teknisk godkjenning:

Varer	Tiltenkt bruk	Nivå eller klassar	System for samsvarsattestering
Sjølvberande gjennomskinlege taksystem (bortsett frå glasbaserte system)	All bruk som er underlagd reglar for yting ved utvendig brannpåverknad	Varer som krev prøving _____ Varer som vert rekna for å stette krava utan prøving ⁽¹⁾	3 _____ 4

System 3: Sjå direktiv 89/106/EØF vedlegg III nr. 2 ii), andre alternativ.

System 4: Sjå direktiv 89/106/EØF vedlegg III nr. 2 ii), tredje alternativ.

(¹) Skal stadfestast i drøftingar med arbeidsgruppa til brannforskriftsstyresmaktene.

2. Vilkår som EOTA skal legge til grunn når systemet for samsvarsattestering skal spesifiserast

Spesifikasjonane for systemet skal vere slik at det òg kan nyttast når det for ein viss eigenskap ikkje er naudsynt å fastsetje ytinga til ei vare fordi det i minst éin medlemsstat ikkje finst lovfesta krav til den aktuelle eigenskapen (sjå artikkel 2 nr. 1 i direktiv 89/106/EØF og eventuelt nr. 1.2.3 i basisdokumenta). I slike tilfelle kan produsentane ikkje påleggjast å kontrollere eigenskapen dersom dei ikkje ønskjer å opplyse om kva yting vara har på dette området.

VAREGRUPPE

SJØLVBERANDE GJENNOMSKINLEGE TAKSYSTEM (BORTSETT FRÅ GLASBASERTE SYSTEM) (3/3)**1. System for samsvarsattestering**

For varene nedanfor og den tiltenkte bruken av dei vert Den europeiske organisasjonen for teknisk godkjenning (EOTA) oppmoda om å spesifisere følgjande system for samsvarsattestering i dei aktuelle retningslinjene for europeisk teknisk godkjenning:

Varer	Tiltenkt bruk	Nivå eller klassar	System for samsvarsattestering
Sjølvberande gjennomskinlege taksystem (bortsett frå glasbaserte system)	All bruk som er underlagd reglar for yting ved utvendig brannpåverknad	A(¹), B(¹), C(¹) — A(²), B(²), C(²) — A(³), D, E, F	1 — 3 — 4

System 1: Sjå direktiv 89/106/EØF vedlegg III nr. 2 i), utan stikkprøvekontroll.

System 3: Sjå direktiv 89/106/EØF vedlegg III nr. 2 ii), andre alternativ.

System 4: Sjå direktiv 89/106/EØF vedlegg III nr. 2 ii), tredje alternativ.

(¹) Materiale der ytinga ved brannpåverknad kan endre seg under produksjonsprosessen (gjeld vanlegvis materiale som vert utsette for kjemiske endringar, t.d. brannhemmende middel, eller materiale der endringar i samansetnaden kan føre til endringar i ytinga ved brannpåverknad).

(²) Materiale der ytinga ved brannpåverknad ikkje kan endre seg under produksjonsprosessen.

(³) Materiale i klasse A der ytinga ved brannpåverknad ikkje treng prøvast i samsvar med vedtak 96/603/EF.

2. Vilkår som EOTA skal legge til grunn når systemet for samsvarsattestering skal spesifiserast

Spesifikasjonane for systemet skal vere slik at det òg kan nyttast når det for ein viss eigenskap ikkje er naudsynt å fastsetje ytinga til ei vare fordi det i minst éin medlemsstat ikkje finst lovfesta krav til den aktuelle eigenskapen (sjå artikkel 2 nr. 1 i direktiv 89/106/EØF og eventuelt nr. 1.2.3 i basisdokumenta). I slike tilfelle kan produsentane ikkje påleggjast å kontrollere eigenskapen dersom dei ikkje ønskjer å opplyse om kva yting vara har på dette området.

KOMMISJONSVEDTAK

av 13. oktober 1998

om framgangsmåten for samsvarsattesting av byggjevarer i medhald av artikkel 20 nr. 2 i rådsdirektiv 89/106/EØF, med omsyn til varer til vegbygging(*)

[meldt under nummeret K(1998) 2925]

(98/601/EF)

**KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE
FELLESSKAPA HAR —**

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet,

med tilvising til rådsdirektiv 89/106/EØF av 21. desember 1988 om tilnærming av medlemsstatenes lover og forskrifter om byggevarer⁽¹⁾, endra ved direktiv 93/68/EØF⁽²⁾, særleg artikkel 13 nr. 4, og

ut frå desse synsmåtane:

I samband med samsvarsattesting av ei vare må Kommisjonen velje den av dei to framgangsmåtane i artikkel 13 nr. 3 i direktiv 89/106/EØF som "er minst kostnadskrevende og samtidig forenlig med hensynet til sikkerheten". Dette tyder at det for ei viss vare eller varegruppe må avgjera om det er eit naudsynt og tilstrekkeleg vilkår for samsvarsattesting at det ved fabrikken finst eit system for produksjonskontroll som produsenten har ansvaret for, eller om det er naudsynt å nytte eit godkjent sertifiseringsorgan for å rette seg etter dei kriteria som er nemnde i artikkel 13 nr. 4.

Etter artikkel 13 nr. 4 skal den framgangsmåten som såleis vert fastsett, først opp i mandata og i dei tekniske spesifikasjonane. Difor bør varene eller varegruppene definera slik dei vert nytta i mandata og i dei tekniske spesifikasjonane.

Dei to framgangsmåtane som er nemnde i artikkel 13 nr. 3 i direktiv 89/106/EØF, er utførleg omtala i vedlegg III til direktivet. Det må difor for kvar vare eller varegruppe gå tydeleg fram, ved tilvising til vedlegg III, etter kva metodar dei to framgangsmåtane skal gjennomførast, ettersom visse system er gjevne førerang i vedlegg III.

Framgangsmåten som er nemnd i artikkel 13 nr. 3 bokstav a), svarar til systema i vedlegg III nr. 2 ii) første alternativ utan jamleg tilsyn og andre og tredje alternativ, medan framgangsmåten som er nemnd i artikkel 13 nr. 3 bokstav b), svarar til systema i vedlegg III nr. 2 i) og i vedlegg III nr. 2 ii) første alternativ med jamleg tilsyn.

Dei tiltaka som er fastsette i dette vedtaket, er i samsvar med fråsegna frå Det faste byggeutvalet —

GJORT DETTE VEDTAKET:

Artikkkel 1

Dei varene og varegruppene som er oppførde i vedlegg I, skal samsvarsattesterast etter ein framgangsmåte der produsenten har eineansvaret for eit system for produksjonskontroll ved fabrikken som sikrar at varene er i samsvar med dei aktuelle tekniske spesifikasjonane.

Artikkkel 2

Dei varene som er oppførde i vedlegg II, skal samsvarsattesterast etter ein framgangsmåte der det i tillegg til det systemet for produksjonkontroll som produsenten gjennomfører ved fabrikken, vert nytta eit godkjent sertifiseringsorgan til å vurdere og føre tilsyn med produksjonskontrollen eller sjølve vara.

Artikkkel 3

Framgangsmåten for samsvarsattesting i medhald av vedlegg III skal gå fram av mandata for harmoniserte standardar.

Artikkkel 4

Dette vedtaket er retta til medlemsstatane.

Utferda i Brussel, 13. oktober 1998.

For Kommisjonen

Martin BANGEMANN

Medlem av Kommisjonen

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EFT L 287 av 24.10.1998, s. 41, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 66/1999 av 28. mai 1999 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(¹) TEF L 40 av 11.2.1989, s. 12.

(²) TEF L 220 av 30.8.1993, s. 1.

VEDLEGG I

Tilhøyrande varer (t.d. døblingar, fugefyllmateriale, fugeforseglingsmateriale)

Til bruk i betongvegar

VEDLEGG II

Bitumen (t.d. rein bitumen, polymermodifisert bitumen, fluksa bitumen, fluksa polymermodifisert bitumen, asfaltløysing, bitumenemulsjon, fluksa bitumenemulsjon, polymermodifisert bitumenemulsjon, fluksa polymermodifisert bitumenemulsjon, naturleg asfalt/bitumen)

Til bruk i vegbygging og i slitelag i vegr

Bituminøse blandingar (t.d. asfaltbetong, medrekna svært mjuk asfaltbetong og asfaltbetong i svært tynne lag, drenasfalt, støypeasfalt, skjelettasfalt, varmvalsa asfalt)

Til bruk i vegbygging og i slitelag i vegr

Slitelag (t.d. slamasfalt, tynndekke og slitedekke)

Til bruk i slitelag i vegr

Varer og modular til fuktisolering av brudekke (t.d. støypeasfalt, prefabrikkerte membranar, prefabrikkerte bitumenplater, harpiks/polyuretan)

Til bruk i brudekke

VEDLEGG III

Merknad: Når det gjeld varer som har fleire enn eitt av dei tiltenkte bruksområda som er oppførde for varegruppene nedanfor, vert dei oppgåvne som ligg på det melde organet, og som er avleidde av dei ulike systema for samsvarsattesting, kumulative.

VAREGRUPPE**VARER TIL VEGBYGGING (1/2)****1. System for samsvarsattesting**

For varene nedanfor og den tiltenkte bruken av dei vert Den europeiske standardiseringssorganisasjonen (CEN) og Det europeiske utvalet for elektroteknisk standardisering (CENELEC) oppmoda om å spesifisere følgjande system for samsvarsattesting i dei aktuelle harmoniserte standardane:

Varer	Tiltenkt bruk	Nivå eller klassar	System for samsvarsattesting
Bitumen	Til vegbygging og slitelag i vegar	—	2+
Bituminøse blandinger	Til vegbygging og slitelag i vegar	—	2+
Slitelag	Til slitelag i vegar	—	2+
Varer og modular til fuktisolering av brudekke	Til brudekke	—	2+
Tilhøyrande varer	Til betongvegar	—	4

System 2+: Sjå direktiv 89/106/EØF vedlegg III nr. 2 ii), første alternativ, medrekna sertifisering av produksjonskontrollen ved fabrikken frå eit godkjent organ på grunnlag av innleiande inspeksjon av fabrikken og produksjonskontrollen ved fabrikken og på grunnlag av jamleg tilsyn, vurdering og godkjenning av produksjonskontrollen ved fabrikken.

System 4: Sjå direktiv 89/106/EØF vedlegg III nr. 2 ii), tredje alternativ.

Spesifikasjonane for systemet skal vere slik at det òg kan nyttast når det for ein viss eigenskap ikkje er naudsynt å fastsetje ytinga til ei vare fordi det i minst éin medlemsstat ikkje finst lovfesta krav til den aktuelle eigenskapen (sjå artikkel 2 nr. 1 direktiv 89/106/EØF og eventuelt nr. 1.2.3 i basisdokumenta). I slike tilfelle kan produsentane ikkje påleggjast å kontrollere eigenskapen dersom dei ikkje ønskjer å opplyse om kva yting vara har på dette området.

VAREGRUPPE

VARER TIL VEGBYGGING (2/2)

1. System for samsvarsattesting

For varene nedanfor og den tiltenkte bruken av dei vert Den europeiske standardiseringsorganisasjonen (CEN) og Det europeiske utvalet for elektroteknisk standardisering (CENELEC) oppmoda om å spesifisere følgjande system for samsvarsattesting i dei aktuelle harmoniserte standardane:

Varer	Tiltenkt bruk	Nivå eller klassar	System for samsvarsattesting
Bituminøse blandinger	All bruk som er underlagd reglar for yting ved utvendig brannpåverknad	A _{fl} (¹), B _{fl} (¹), C _{fl} (¹) _____	1 _____
Slitelag		A _{fl} (²), B _{fl} (²), C _{fl} (²) _____	3 _____
		A _{fl} (³), D _{fl} , E _{fl} , F _{fl}	4

System 1: Sjå direktiv 89/106/EØF vedlegg III nr. 2 i), utan stikkprøvekontroll.

System 3: Sjå direktiv 89/106/EØF vedlegg III nr. 2 ii), andre alternativ.

System 4: Sjå direktiv 89/106/EØF vedlegg III nr. 2 ii), tredje alternativ.

- (¹) Materiale der ytinga ved brannpåverknad kan endre seg under produksjonsprosessen (gjeld vanlegvis materiale som vert utsette for kjemiske endringar, t.d. brannhemmende middel, eller materiale der endringar i samansetnaden kan føre til endringar i ytinga ved brannpåverknad).
- (²) Materiale der ytinga ved brannpåverknad ikkje kan endre seg under produksjonsprosessen.
- (³) Materiale i klasse A der ytinga ved brannpåverknad ikkje treng prøvast, i samsvar med vedtak 96/603/EF.

Spesifikasjonane for systemet skal vere slik at det òg kan nyttast når det for ein viss eigenskap ikkje er naudsynt å fastsetje ytinga til ei vare fordi det i minst éin medlemsstat ikkje finst lovfesta krav til den aktuelle eigenskapen (sjå artikkel 2 nr. 1 direktiv 89/106/EØF og eventuelt nr. 1.2.3 i basisdokumenta). I slike tilfelle kan produsentane ikkje påleggjast å kontrollere eigenskapen dersom dei ikkje ønskjer å opplyse om kva yting vara har på dette området.

EØS-KOMITEENS BESLUTNING**2000/EØS/51/07**

**nr. 67/1999
av 28. mai 1999**

om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering)

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt ”avtalen”, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg II er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 90/98 av 25. september 1998⁽¹⁾.

Kommisjonsforordning (EF) nr. 2140/98 av 6. oktober 1998 om endring av forordning (EØF) nr. 1014/90 om gjennomføringsregler med hensyn til definisjon av, betegnelse på og presentasjon av alkoholsterke drikker⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen –

BESLUTTET FØLGENDE:

Artikkelen 1

I avtalens vedlegg II kapittel XXVII nr. 2 (kommisjonsforordning (EØF) nr. 1014/90) skal nytt strekpunkt lyde:

For EØS-komiteen

F. Barbaso

Formann

⁽¹⁾ EFT L 189 av 22.7.1999, s. 63, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 32 av 22.7.1999, s. 138.

⁽²⁾ EFT L 270 av 7.10.1998, s. 9.

“– **398 R 2140:** Kommisjonsforordning (EF) nr. 2140/98 av 6. oktober 1998 (EFT L 270 av 7.10.1998, s. 9).”

Artikkelen 2

Teksten til kommisjonsforordning (EF) nr. 2140/98 på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutningen, har samme gyldighet.

Artikkelen 3

Denne beslutning trer i kraft 29. mai 1999, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkelen 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 2140/98**av 6. oktober 1998****om endring av forordning (EØF) nr. 1014/90 om gjennomføringsregler med hensyn til definisjon av, betegnelse på og presentasjon av alkoholsterke drikker(*)**

KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE
FELLESSKAPA HAR —

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet,

med tilvising til rådsforordning (EØF) nr. 1576/89 av 29. mai 1989 om alminnelige regler om definisjon av, betegnelse på og presentasjon av alkoholsterke drikker⁽¹⁾, sist endra ved tilmeldingsakta for Austerrike, Finland og Sverige, særleg artikkel 6, og

ut frå desse synsmåtane:

I kommisjonsforordning (EØF) nr. 1014/90⁽²⁾, sist endra ved forordning (EØF) nr. 2523/97⁽³⁾, er det fastsett gjennomføringsreglar for definisjon av, nemning på og presentasjon av alkoholsterke drikkar. For å verne den tradisjonelle drikken "Bierbrand" eller "Eau-de-vie de bière", som kan vere søta eller ikkje i samsvar med nasjonale tradisjonar, mot illojal konkurranse, og for å halde ved lag eit høgt kvalitetsnivå for denne drikken, bør dette uttrykket nyttast berre om den alkoholsterke drikken som er definert i vedlegget til denne forordninga.

Dei tiltaka som er fastsette i denne forordninga, er i samsvar med fråseguna frå Gjennomføringsutvalet for alkoholsterke drikkar —

Denne forordninga er bindande i alle delar og gjeld direkte i alle medlemsstatane.

Utferra i Brussel, 6. oktober 1998.

For Kommisjonen

Franz FISCHLER

Medlem av Kommisjonen

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EFT L 270 av 7.10.1998, s. 9, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 67/1999 av 28. mai 1999 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(¹) TEF L 160 av 12.6.1989, s. 1.

(²) TEF L 105 av 25.4.1990, s. 9.

(³) TEF L 346 av 17.12.1997, s. 46.

EØS-KOMITEENS BESLUTNING**2000/EØS/51/08**

**nr. 68/1999
av 28. mai 1999**

om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport)

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt ”avtalen”, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg XIII er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 55/1999 av 30. april 1999⁽¹⁾.

Kommisjonsdirektiv 98/74/EF av 1. oktober 1998 om endring av rådsdirektiv 93/75/EØF om minimumskrav til fartøyer som har kurs for eller forlater Fellesskapets sjøhavner, og som transporterer farlig eller forurensende last⁽²⁾, skal innlemmes i avtalen –

BESLUTTET FØLGENDE:

Artikkelen 1

I avtalens vedlegg XIII nr. 55a (rådsdirektiv 93/75/EF) skal nytt strekpunkt lyde:

“– **398 L 0074:** Kommisjonsdirektiv 98/74/EF av 1. oktober 1998 (EFT L 276 av 13.10.1998, s. 7).”

Artikkelen 2

Teksten til kommisjonsdirektiv 98/74/EF på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutningen, har samme gyldighet.

Artikkelen 3

Denne beslutning trer i kraft 29. mai 1999, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkelen 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Utferdiget i Brussel, 28. mai 1999.

For EØS-komiteen

F. Barbaso

Formann

(¹) EFT L 284 av 9.11.2000, s. 15, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 50 av 9.11.2000, s. 115.

(²) EFT L 276 av 13.10.1998, s. 7.

KOMMISJONSDIREKTIV 98/74/EØF**av 1. oktober 1998****om endring av rådsdirektiv 93/75/EØF om minimumskrav til fartøyer som har kurs for eller forlater Fellesskapets sjøhavner, og som transporterer farlig eller forurensende last(*)**

KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE
FELLESSKAPA HAR —

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet,

med tilvising til rådsdirektiv 93/75/EØF av 13. september 1993 om minimumskrav til fartøyer som har kurs for eller forlater Fellesskapets sjøhavner, og som transporterer farlig eller forurensende last⁽¹⁾, sist endra ved direktiv 98/55/EØF⁽²⁾, særleg artikkel 11, og

ut frå desse synsmåtane:

I artikkel 2 bokstav e), g) og h) i direktiv 93/75/EØF er det fastsett at MARPOL-konvensjonen, IBC-regelverket og IGC-regelverket tyder desse dokumenta slik dei galdt 1. januar 1996.

Etter denne datoен er det gjort endringar i MARPOL-konvensjonen og IBC- og IGC-regelverket innanfor ramma til Den internasjonale sjøfartsorganisasjonen (IMO).

Endringane i MARPOL-konvensjonen vart gjorde ved resolusjon MEPC.68(38), og tok til å gjelde 1. januar 1998. Endringane i IBC-regelverket, som vart gjorde ved resolusjon MEPC.69(38), MSC.50(66) og MSC.58(67), og endringane i IGC-regelverket ved resolusjon MSC.32(63) og MSC.59(67), tok til å gjelde 1. juli 1998. Endringane i IGC-regelverket, som vart gjorde ved resolusjon MEPC.73(39), tok til å gjelde 10. juli 1998.

IMO-resolusjon A.648(16), som fastset allmenne prinsipp for meldingssystem for fartøy, er vorten oppheva og bytt ut med resolusjon A.851(20), som vart vedteken av IMO-forsamlinga 27. november 1997.

Dei fornemnde endringane bør innarbeidast i direktivet.

Føresegne i dette direktivet er i samsvar med fråsegna frå det utvalet som er nemnt i artikkel 12 i direktiv 93/75/EØF —

VEDTEKE DETTE DIREKTIVET:

Artikkel 1

I direktiv 93/75/EØF vert det gjort følgjande endringar:

1. I artikkel 2 bokstav e) vert "som gjeldende 1. januar 1996" endra til "som gjeldende 1. januar 1998".
2. I artikkel 2 bokstav g) vert "som gjeldende 1. januar 1996" endra til "som gjeldende 10. juli 1998".
3. I artikkel 2 bokstav h) vert "som gjeldende 1. januar 1996" endra til "som gjeldende 1. juli 1998".
4. Artikkel 2 bokstav j) skal lyde:

"j) "IMO-resolusjon A.851(20)": Den internasjonale sjøfartsorganisasjons resolusjon 851(20) vedtatt av forsamlingen under dens 20. sesjon 27. november 1997, med tittelen "Alminnelige prinsipper for meldingssystemer og -bestemmelser for fartøyer, herunder retningslinjer for melding av hendelser som omfatter farlig last, skadelige stoffer og/eller sjøforurensende stoffer"".

5. I artikkel 6 nr. 2 vert "IMO-resolusjon A.648(16)" endra til "IMO-resolusjon A.851(20)".

Artikkel 2

1. Medlemsstatane skal setje i kraft dei lovene og forskriftene som er naudsynte for å rette seg etter dette direktivet, seinast tolv månader etter at det har teke til å gjelde. Dei skal straks melde frå til Kommisjonen om dette.

Når desse føresegne vert vedtekne av medlemsstatane, skal dei ha ei tilvising til dette direktivet, eller det skal visast til direktivet når dei vert kunngjorde. Medlemsstatane fastset korleis tilvisinga skal gjerast.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EFT L 276 av 13.10.1998, s. 7, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 68/1999 av 28. mai 1999 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(¹) TEF L 247 av 5.10.1993, s. 19.

(²) TEF L 215 av 1.8.1998, s. 65.

2. Medlemsstatane skal sende Kommisjonen teksta til dei internrettslege føreseggnene som dei vedtek på det området som dette direktivet omfattar.

Artikkel 4

Dette direktivet er retta til medlemsstatane.

Utferda i Brussel, 1. oktober 1998.

Artikkel 3

Dette direktivet tek til å gjelde 20. dagen etter at det er kunngjort i *Tidend for Dei europeiske fellesskapa*.

For Kommisjonen

Neil KINNOCK

Medlem av Kommisjonen

EØS-KOMITEENS BESLUTNING

2000/EØS/51/09

**nr. 69/1999
av 2. juni 1999**

om endring av EØS-avtalens protokoll 31 om samarbeid på særlege områder utenfor de fire friheter

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt ”avtalen“, særlig artikkel 86 og 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens protokoll 31 er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 27/1999 av 26. februar 1999⁽¹⁾.

Samarbeidet mellom avtalepartene bør utvides til å omfatte et flerårig fellesskapsprogram for å stimulere virkeligjøringen av informasjonssamfunnet i Europa (“Informasjonssamfunnet”) i samsvar med rådsvedtak 98/253/EF⁽²⁾.

Avtalens protokoll 31 bør derfor endres for å gjøre dette utvidede samarbeidet mulig fra 1. januar 1999 –

BESLUTTET FØLGENDE:

Artikkell 1

I avtalens protokoll 31 artikkel 2 nr. 5 skal nytt strekpunkt lyde:

“– **398 D 0253**: Rådsvedtak 98/253/EF av 30. mars 1998 om vedtakning av eit fleirårig fellesskapsprogram for å stimulere verkeleggjeringa av informasjonssamfunnet i Europa (“Informasjonssamfunnet”) (EFT L 107 av 7.4.1998, s. 10).”

Artikkell 2

Denne beslutning trer i kraft 3. juni 1999, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Den får anvendelse fra 1. januar 1999.

Artikkell 3

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Utferdiget i Brussel, 2. juni 1999.

For EØS-komiteen

F. Barbaso

Formann

(¹) EFT L 148 av 22.6.2000, s. 54, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 28 av 22.6.2000, s. 282.

(²) EFT L 107 av 7.4.1998, s. 10.

RÅDSVEDTAK

av 30. mars 1998

om vedtaking av eit fleirårig fellesskapsprogram for å stimulere verkeleggjeringa av informasjonssamfunnet i Europa ("Informasjonssamfunnet") (*)

(98/253/EF)

**RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNIONEN
HAR —**

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet, særleg artikkel 235,

med tilvising til framlegget frå Kommisjonen⁽¹⁾,

med tilvising til fråsegna frå Europaparlamentet⁽²⁾ og

ut frå desse synsmåtane:

- 1) Verkeleggjeringa av informasjonssamfunnet inneber at det veks fram nye former for økonomiske, politiske og sosiale relasjoner, og ho kan såleis hjelpe Fellesskapet med å meistre utfordringane i det neste hundreåret, særleg med å skipe nye arbeidsplassar, slik det er peikt på i kvitboka "Vekst, konkurranseskytning og sysselsetjing — utfordringar i og vegar inn i det 21. hundreåret".
- 2) Under møtet sitt på Korfu 24.-25. juni 1994 merkte Det europeiske rådet seg tilrådingane frå høgnivågruppa for informasjonssamfunnet, som vart lagde fram i rapporten "Europa og det verdsfemnande informasjonssamfunnet". Kommisjonen utarbeidde deretter ein handlingsplan som inneheld konkrete tiltak både på fellesskapsplan og i medlemsstatane.
- 3) Under møtet sitt i Firenze 21.-22. juni 1996 streka Det europeiske rådet under at informasjonssamfunnet har eit potensial når det gjeld utdanning og opplæring, tilrettelegging av arbeid og nye arbeidsplassar.

- 4) Tempoet i utviklinga av informasjonssamfunnet er i høg grad avhengig av det medvitet, den forståinga og den støtta som finst blant borgarane og blant offentlege og private organisasjonar med omsyn til korleis den nye informasjons- og kommunikasjons-teknologien kan nyttast til beste for både individet og næringslivet.
- 5) Verkeleggjeringa av inninformasjonssamfunnet vil krevje at kvar borgar, kvart føretak eller kvart offentleg organ i alle delar av Fellesskapet har tilgang til allslags informasjon som dei treng.
- 6) Verkeleggjeringa av inninformasjonssamfunnet vil gradvis føre til at menneskeleg verksemnd endrar karakter og innhald på alle område, og vil få viktige tverrsektoruelle verknader på verksemdområde som til no har vore sjølvstendige.
- 7) I dei tiltaka som er naudsynte for å verkeleggjere informasjonssamfunnet, må det takast omsyn til den økonomiske og sosiale utjamninga i Fellesskapet og til at den indre marknaden må halde fram med å verke tilfredsstilende.
- 8) For at desse tiltaka skal kunne fastleggjast, må det gjerast førebuande analysar med sikte på å betre forståinga av dei ulike områda som kan verte påverka av fellesskapstiltak som gjeld informasjonssamfunnet.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EFT L 107 av 7.4.1998, s. 10, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 69/1999 av 2. juni 1999 om endring av EØS-avtalens protokoll 31 om samarbeid på særlege områder utenfor de fire friheter, se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(1) TEF C 51 av 21.2.1997, s. 12.

(2) TEF C 222 av 21.7.1997, s. 39.

- 9) Den første førebels rapporten av januar 1996 frå gruppa av sakkunnige på høgt nivå om sosiale og samfunnsmessige sider ved informasjonssamfunnet inneheld ei samling innleiande synsmåtar med siktet på utarbeiding av ein sluttrapport.
- 10) Den første årsrapporten av juni 1996 frå Forumet for informasjonssamfunnet til Kommisjonen tilrår at Kommisjonen set i verk medvitsaukande tiltak i heile Den europeiske unionen, støttar dei tiltaka som høver best til å fremje best mogleg praksis, oppmuntrar til bruk av ny teknologi, rettar større merksemd mot dei økonomiske og sosiale følgjene av informasjonssamfunnet og sikrar at funksjonshemma får den same tilgangen til informasjonssamfunnet som andre.
- 11) Kommisjonen vedtok 24. juli 1996 grønboka "Å leve og arbeide i informasjonssamfunnet: mennesket i framgrunnen", som skal medverke til ein meir djuptgåande politisk, sosial og mellommenneskelig dialog om dei viktigaste sosiale og samfunnsmessige sidene ved informasjonssamfunnet. I lys av dei reaksjonane som var komne, skulle Kommisjonen gjere framlegg til tiltak i 1997.
- 12) I dei tiltaka som er naudsynte for å verkeleggjere informasjonssamfunnet, må det takast omsyn til den verdsfemnande dimensjonen til informasjonssamfunnet.
- 13) Under G7-ministerkonferansen om informasjonssamfunnet og utvikling i Midrand, Sør-Afrika, 13.-15. mai 1996 vart det sannkjent at "informasjonssamfunnsmodellen" burde vidareførast på ein slik måte at han gagnar utviklingslanda, gjer dei i stand til å rå bot på dei spesielle problema og utfordringane deira, støttar den berekraftige veksten deira og sikrar at dei faktisk tek del i den framveksande "elektronisk samankopla" verdsøkonomien.
- 14) Under Roma-konferansen 30.-31. mai 1996 vart det sannkjent at eit av elementa i den politiske dialogen mellom Fellesskapet og dei tolv statane som tek del i partnarskapet mellom Europa og middelhavsstatane, som vart skipa under Barcelona-konferansen i november 1995, nettopp er oppbygging i middelhavsområdet av eit verkeleg ope informasjonssamfunn som med omsyn til vekst, konkurransesettning og sysselsettjing kan verte til gagn for brukarar, industri og tenesteytarar på området informasjons- og kommunikasjonsteknologi.
- 15) Under det andre møtet i Forumet for informasjonssamfunnet mellom Den europeiske unionen og statane i Sentral- og Aust-Europa i Praha 12.-13. september 1996 vart det stadfesta at dei spørsmåla som er knytte til verkeleggjeringa av informasjonssamfunnet, er særleg viktige for dei europeiske statane som er i ferd med å gjennomføre økonomiske reformer, og det vart streka under at det trengst eit grunnlag for drøftingar og informasjonsutveksling.
- 16) Det bør ikkje skje overlapping med eksisterande tiltakshøve på område som forsking og utvikling, transeuropeiske nett, informasjonsinnhald, sosialpolitikk og standardisering.
- 17) Framdrifta av dette programmet bør overvakast jamleg og systematisk. Når programmet er avslutta, bør det gjerast ei sluttvurdering der dei resultata som er oppnådde, vert jamførde med dei måla som er fastsette i dette vedtaket.
- 18) Det må fastsetjast kor lenge programmet skal vare.
- 19) I dette vedtaket er det ført opp ein finansiell referansesum, slik det er definert i punkt 2 i fråsegna frå Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen av 6. mars 1995, for heile det tidsrommet som programmet varer, utan at dette rører ved dei fullmaktene som budsjettstyresmakta har i medhald av traktaten.
- 20) I traktaten er det berre artikkel 235 som gjev heimel for å gjere dette vedtaket —

GJORT DETTE VEDTAKET:

Artikkel 1

Det vert vedteke eit program ("Informasjonssamfunnet") som har som mål

- å auke blant ålmenta medvitet om og forståinga for dei moglege verknadene av og dei nye bruksområda for informasjonssamfunnet i heile Europa, og å stimulere motivasjonen og evna blant ålmenta til å ta del i overgangen til informasjonssamfunnet,
- å utnytte best mogleg dei sosio-økonomiske føremonene med informasjonssamfunnet i Europa ved å analysere dei tekniske, økonomiske, sosiale og lovgivningsmessige sidene ved det, ved å vurdere dei utfordringane som overgangen til informasjonssamfunnet fører med seg, m.a. når det gjeld sysselsettjing, og ved å fremje samverknad og samarbeid i dei tiltaka som vert gjorde på europeisk og nasjonalt plan,
- å styrke Europas rolle og å gjere Europa meir synleg i den verdsfemnande dimensjonen til informasjonssamfunnet.

Den verksemda som er fastsett i dette programmet, er tverrsektoriell og utfyller fellesskapstiltak på andre område. Verksemda må ikkje overlappa det arbeidet som vert utført på desse områda innan ramma av andre fellesskapsprogram. Med siktet på å unngå overlapping, utfylle andre initiativ og tilføre dette programmet utfyllande sak-kunne skal dei aktuelle fellesskapsprogramma sjåast i samanheng med utviklinga av verksemda.

Likeins bør programmet gje ei felles ramme der ulike nasjonale, regionale og lokale initiativ med siktet på å verkeleggjere informasjonssamfunnet kan utfylle kvar-andre og verke saman på europeisk plan, særleg med hjelp frå det utvalet som er nemnt i artikkel 5 nr. 1, slik at tilgjengelege ressursar vert nytta og klarleiken og sam-arbeidet på europeisk plan vert betra, samstundes som nærlieksprinsippet vert stetta fullt ut.

Artikkkel 2

For å nå dei måla som er nemnde i artikkel 1, skal følgjande kategoriar tiltak gjennomførast:

a) Medvitsaukande tiltak i Europa:

- der det er naudsynt, større vektlegging av lokale og nasjonale initiativ og initiativ over landegrensene for å fremje ei betre forståing, t.d. gjennom spreiling av informasjon, av kva framtidsutsikter, føremoner og moglege farar som informasjonssamfunnet fører med seg, anten slike initiativ er retta mot ålmenta eller mot særskilde målgrupper,
- innsamling og spreiling av informasjon om kva borgarane og brukarane treng av tenester og brukarprogram i samband med informasjonssamfunnet,
- betring av informasjonen til ålmenta og til andre interesserte partar om reelle prosjekt som vert sette i verk, for å stette krava deira,
- overvaking av kva medvit folk har om tenestene og brukarprogramma i samband med informasjonssamfunnet, og av i kor stor grad dei har gjort seg kjende med dei, særleg ved å oppmuntre til jamlege granskingar og til innarbeiding av nasjonale granskingar i ei europeisk samanstilling,
- stimulering av interessa hjå industrien, særleg hjå små og mellomstore føretak (SMF), for å yte tenester og tilby brukarprogram som er i samsvar med ønska til borgarane og brukarane, t.d. gjennom presentasjon av verksemd, nettverk og brukarprogram i samband med informasjonssamfunnet og av korleis dei kan utnyttast i praksis,
- demonstrasjon av korleis informasjonssamfunnet

kan verke inn på regionalt plan, medrekna frem-jing av utveksling av relevant informasjon mellom byar og regionar over landegrensene,

— støtte til Forumet for informasjonssamfunnet, som er samansett av sakkunnige representantar for ei rekke ulike interesser frå industri- og universitets-miljø, media, fagforeiningar, forbrukar- og brukar-grupper, og som kan gje Kommisjonen råd om dei utfordringane som må overvinnast i samband med utviklinga av informasjonssamfunnet,

b) tiltak med siktet på å utnytte best mogleg dei sosio-økonomiske føremónene med informasjonssamfunnet i Europa:

— vurdering av kva framtidsutsikter og hindringar vanskelegstilte samfunnsgrupper, randområde og vanskelegstilte regionar kan stå overfor når det gjeld tilgang til og bruk av produkt og tenester i samband med informasjonssamfunnet; identifi-sering av føremålstenlege tiltak for å overvinne desse hindringane og utnytte dei føremónene som informasjonssamfunnet byr fram,

— analyse av aktuelle initiativ på europeisk og nasjonalt plan med omsyn til å skaffe fram brukar-program, særleg på grunnlag av ei fast liste over prosjekt som kan lette verkeleggjeringa av informasjonssamfunnet,

— klarleik med omsyn til den politikken og dei programma som er sette i verk på europeisk og nasjonalt plan, særleg på grunnlag av ei fast liste,

— hjelp til å spreie over heile Europa vellukka døme på tiltak, prosjekt og tenester i samband med informa-sjonssamfunnet, på grunnlag av dei programma og den praksisen som vert rekna som dei beste,

— fremjing av utveksling av sakkunne og røynsler frå granskingar og verksemd som er sette i verk på europeisk og nasjonalt plan,

— identifisering og vurdering av dei finansierings-ordningane som er naudsynte for å utvikle informasjonssamfunnet, særleg ordningar som kan medverke til å stimulere partnarskap mellom offentleg og privat sektor med siktet på å innføre brukarprogram av allmenn interesse,

— identifisering av hindringar for at den indre mark-naden verkar tilfredsstillande på informa-sjons-samfunnsområdet, og vurdering av kva tiltak som er naudsynte for å dra full nytte av dei føremónene som eit område utan grenser inneber for utviklinga av informasjonssamfunnet, samstundes som det vert teke omsyn til det språklege mangfaldet,

- iverksetjing av tiltak for å få kjennskap til kva prioriteringar små og mellomstore føretak (SMF) har, og kva hindringar som hemmar bruken deira av informasjons- og kommunikasjonsteknologi (IKT), i nær samordning med tiltaka til Kommisjonen for å mobilisere ulike grupper av IKT-brukarar,
  - fremjing i undervisningssektoren av kunnskapar om og duleik i bruken av dataverktøy gjennom spreiling av relevante røynsler som er gjorde på nasjonalt og europeisk plan,
- c) tiltak for å styrke Europas rolle og gjere Europa meir synleg i den verdsfemnande dimensjonen til informasjonssamfunnet:
- utarbeiding av ei liste over initiativ som er tekne over heile verda,
  - utveksling av informasjon med tredjestatar, særleg med sikte på å gje dei betre tilgang til føremonene ved informasjonssamfunnet,
  - samarbeid om førebuing av demonstrasjonstiltak, anten på tosidig plan eller i samarbeid med internasjonale organisasjonar.

I dei arbeidsprogramma som skal utarbeidast for kvart år, skal det fastleggjast prioriterte arbeidsområde og konkrete tiltak for dei ulike kategoriane tiltak som er nemnde ovanfor, med sikte på å oppnå ein størst mogleg tilleggsverdi på europeisk plan.

Artikkkel 3

For å nå dei måla som er nemnde i artikkkel 1, og gjennomføre dei tiltaka som er fastlagde i artikkkel 2, kan Kommisjonen nytte dei midla som er føremålstenlege og relevante, særleg:

- tildeling av kontraktar for utføring av oppgåver i samband med analysar, førebuande granskinger og detaljerte granskinger på særskilde område, demonstrasjonstiltak av avgrensa omfang og dessutan samordning, vurdering og samfinansiering av tiltak,
- tilrettelegging av, deltaking i og økonomisk støtte til møte mellom sakkunnige, konferansar, seminar og samråd mellom personar eller grupper som har felles interesser, særleg med sikte på å gje tredjestatar betre tilgang til føremonene ved informasjonssamfunnet,
- offentleggjering og spreiling av informasjon.

Artikkkel 4

1. Dette programmet skal gjelde frå 1. januar 1998 til 31. desember 2002.
2. Den finansielle referansesummen for gjennomføringa av programmet er 25 millionar ECU. I vedlegget er det oppført ei rettleiande utgiftsfordeling.

3. Budsjettstyresmakta skal godkjenne løyvingane i samband med den årlege budsjetthandsaminga og i samsvar med dei finansielle overslaga.

Artikkkel 5

1. Kommisjonen er ansvarleg for å gjennomføre programmet og samordne det med andre fellesskapsprogram.

Kommisjonen skal få hjelp av eit utval som er samansett av representantar for medlemsstatane og vert leidd av representanten for Kommisjonen.

2. Den framgangsmåten som er fastsett i artikkkel 6, skal nyttast

- ved vedtaking av arbeidsprogrammet, medrekna omfanget av finansieringa,
- ved fordeling av budsjettutgiftene,
- på kriterium for og innhald av utlyste innbydingar til framlegg,
- ved vurdering av prosjektframlegg med sikte på felleskapsfinansiering i samband med utlyste innbydingar til framlegg og ved vurdering av det pårekna felleskapstilskotet til kvart prosjekt, når tilskotet er på 100 000 ECU eller meir,
- på tiltak for å vurdere programmet,
- når juridiske personar frå tredjestatar eller internasjonale organisasjonar tek del i prosjekt.

3. Dersom tilskotet frå Fellesskapet i medhald av nr. 2 fjerde strekpunktet er mindre enn 100 000 ECU, skal Kommisjonen gje utvalet melding om prosjekta og om utfallet av vurderinga si.

4. Kommisjonen skal jamleg gje utvalet melding om framdrifta i gjennomføringa av heile programmet.

Artikkkel 6

Representanten for Kommisjonen skal leggje fram for utvalet eit utkast til tiltak som skal gjerast. Utvalet skal kome med ei fråsegn om utkastet innan ein frist som leiaren kan fastsetje etter kor mykje saka hastar. Fråsegna skal gjevast med det fleirtalet som artikkkel 148 nr. 2 i traktaten fastset for avgjerder som Rådet skal ta etter framlegg frå Kommisjonen. Ved røysting i utvalet skal røystene til representantane for medlemsstatane ha den vekta som den førnemnde artikkelen fastset. Leiaren skal ikkje røyste.

Kommisjonen skal vedta dei planlagde tiltaka dersom dei er i samsvar med fråsegna frå utvalet.

Dersom dei planlagde tiltaka ikkje er i samsvar med fråsega frå utvalet eller det ikkje er gjeve nok a fråsegn, skal Kommisjonen straks gjere framlegg for Rådet om tiltak som skal gjerast. Rådet skal ta avgjerd si med kvalifisert fleirtal.

Dersom Rådet ikkje har teke nok a avgjerd innan tre månader etter at framlegget vart gjort, skal Kommisjonen vedta dei framlagde tiltaka.

Artikkkel 7

Utvalet kan be Forumet for informasjonssamfunnet, som er nemnt i artikkkel 2 bokstav a) siste strekpunktet, om råd eller rettleiing.

Artikkkel 8

1. For å sikre at fellesskapsstøtta vert nytta på ein effektiv måte, skal Kommisjonen syte for at det vert utført effektiv førehandsvurdering, overvaking og etterfølgjande vurdering av dei tiltaka som vert gjennomførde i medhald av dette vedtaket.
2. Under og etter gjennomføringa av prosjekt skal Kommisjonen vurdere korleis dei er gjennomførde, og verknaden av gjennomføringa, slik at han kan avgjere om dei opphavlege måla er nådde.
3. Dei utvalde støttemottakarane skal kvart år leggje fram ein rapport for Kommisjonen eller ein sluttrapport for kortvarige prosjekt.

4. Etter to år og når programmet er avslutta, skal Kommisjonen leggje fram for Europaparlamentet, Rådet, Økonomi- og sosialutvalet og Regionutvalet ein rapport, etter at utvalet som er nemnt i artikkkel 5 nr. 1, har granska han, der dei beste resultata som er oppnådde ved gjennomføringa av dei tiltaka som er nemnde i artikkkel 2, vert vurderte. På grunnlag av resultata kan Kommisjonen gjere framlegg om tilpassing av skipnaden til programmet.

Artikkkel 9

I samsvar med framgangsmåten i artikkkel 6 kan juridiske personar som er etablerte i tredjestatar, og internasjonale organisasjoner ta del i dette programmet utan økonomisk støtte frå Fellesskapet innan ramma av programmet, dersom slik deltaking røynleg medverkar til å gjennomføre programmet, samstundes som det vert teke omsyn til prinsippet om ymsesidig nytte.

Artikkkel 10

Dette vedtaket er retta til medlemsstatane.

Utferda i Brussel, 30. mars 1998.

For Rådet

LORD SIMON of Highbury

Formann

VEDLEGG**FLEIRÅRIG PROGRAM FOR INFORMASJONSSAMFUNNET****Rettleiande utgiftsfordeling****1998-2002**

Prosentdelar av det samla budsjettet per kategori og år

	1998	1999	2000	2001	2002	Samla sum 1998-2002
Medvitsaukande tiltak	9 %	7 %	6 %	5 %	3 %	høgst 30 %
Tiltak for best mogleg utnytting	11 %	11 %	11 %	12 %	12 %	57 %
Internasjonale tiltak	2 %	2 %	3 %	3 %	3 %	høgst 13 %
Prosentdel av den samla summen	22 %	20 %	20 %	20 %	18 %	100 %

EØS-KOMITEENS BESLUTNING**2000/EØS/51/10**

**nr. 70/1999
av 2. juni 1999**

**om endring av EØS-avtalens protokoll 31 om samarbeid på særige områder
utenfor de fire friheter**

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt ”avtalen”, særlig artikkel 86 og 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens protokoll 31 er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 27/1999 av 26. februar 1999⁽¹⁾.

Samarbeidet mellom avtalepartene bør utvides til å omfatte Fellesskapets virksomhet med hensyn til analyse, forskning og samarbeid på sysselsettings- og arbeidsmarkedsområdet (rådsavgjerd 98/171/EF)⁽²⁾.

Avtalens protokoll 31 bør derfor endres for å gjøre et slikt utvidet samarbeid mulig fra 1. januar 1999 –

BESLUTTET FØLGENDE:

Artikkkel 1

I avtalens protokoll 31 artikkel 15 skal nytt nr. 5 til 8 lyde:

“5. EFTA-statene skal fra 1. januar 1999 delta i Fellesskapets virksomhet nevnt i nr. 8.

6. EFTA-statene skal bidra finansielt til virksomheten nevnt i nr. 8 i samsvar med avtalens artikkel 82 nr. 1 bokstav a).
7. EFTA-statene skal delta fullt ut i EF-komiteen som bistår EF-kommisjonen i å forvalte, utvikle og gjennomføre virksomheten nevnt i nr. 8.
8. Avtalepartene skal særlig gå inn for et styrket samarbeid innenfor rammen av fellesskapsvirksomhet som kan følge av følgende rettsakt:
  - **398 D 0171:** Rådsavgjerd 98/171/EF av 23. februar 1998 om verksemda til Fellesskapet med omsyn til analyse, forsking og samarbeid på sysselsetnings- og arbeidsmarkedsområdet (EFT L 63 av 4.3.1998, s. 26.”

Artikkkel 2

Denne beslutning trer i kraft 3. juni 1999, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Den får anvendelse fra 1. januar 1999.

Artikkkel 3

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Utferdiget i Brussel, 2. juni 1999.

For EØS-komiteen

F. Barbaso

Formann

(¹) EFT L 148 av 22.6.2000, s. 54, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 28 av 22.6.2000, s. 282.

(²) EFT L 63 av 4.3.1998, s. 26.

RÅDSAVGJERD

av 23. februar 1998

om verksemda til Fellesskapet med omsyn til analyse, forsking og samarbeid på sysselsetjings- og arbeidsmarknadsområdet(*)

(98/171/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNIONEN
HAR —

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet, særleg artikkel 235,

med tilvising til framlegg fra Kommisjonen⁽¹⁾,

med tilvisning til fråsegna frå Europaparlamentet⁽²⁾ og

ut frå desse synsmåtane:

- 1) Økonomi- og sosialutvalet og Regionutvalet har gjeve fråsegnene sine høvesvis 26. oktober 1995⁽³⁾ og 8. november 1995.
- 2) I samsvar med artikkel 118 i traktaten har Kommisjonen til oppgåve å fremje eit nært samarbeid mellom medlemsstatane på det sosiale området, særleg når det gjeld sysselsetjing og yrkesretta opp-læring.
- 3) I programmet sitt for sosialpolitisk handling på mellomlang sikt har Kommisjonen gjort kjent at han vil gjere framlegg om ein ny metode for verksemda si med omsyn til analyse, forsking, samarbeid og tiltak som kan føre til eit nærare og meir effektivt samarbeid mellom han sjølv og medlemsstatane om politikken på sysselsetjings- og arbeidsmarknadsområdet og fremje rasjonalisering av forskingsarbeidet hans og anna verksemd innanfor sysselsetjingspolitikken.
- 4) Under møtet sitt i Amsterdam 16.-17. juni 1997 merkte Det europeiske rådet seg at det var oppnådd semje om å ta inn i traktaten ei ny avdeling om sysselsetjing, utan at dette rører ved framgangsmåtane for ratifikasjon. Det europeiske rådet peika på at Rådet bør legge vinn på å setje i verk

dei aktuelle føresegne i denne avdelinga straks. I resolusjonen sin om vekst og sysselsetjing stadfesta Det europeiske rådet at det er tvingande naudsynt å gje nye impulsar for å sikre at sysselsetjing alltid står øvst på den politiske dagsordenen til Den europeiske unionen, og minne samstundes om konklusjonane frå møtet til Det europeiske rådet i Essen, initiativet "Sysselsetjingstiltak – ei tillits-pakt" frå Kommisjonen og fråsegna om sysselsetjing frå møtet i Dublin 13.-14. desember 1996.

- 5) I arbeidslivs- og sosialsaker og i økonomi- og finansspørsmål er Rådet saman med Kommisjonen vorte oppmora om å følgje utviklinga nøyne når det gjeld sysselsetjing og å granske den aktuelle politikken til medlemsstatane.
- 6) Verksemda til Fellesskapet med omsyn til analyse, forsking og samarbeid på sysselsetjings- og arbeidsmarknadsområdet bør fremjast. Den verksemda som er fastsett i denne avgjerdha, omfattar ei fornying og rasjonalisering av fellesskapstiltaka på dette området. Det er føremålstenleg at sysselsetjings- og arbeidsmarknadsstatistikkar vert samla inn, analyserte og lagde fram etter kjønn.
- 7) Kommisjonen bør gjevast den makta som er naudsynt for å gjennomføre denne politikken.
- 8) I samsvar med konklusjonane frå møtet til Det europeiske rådet i Amsterdam og utan at det rører ved det ansvaret som medlemsstatane har for å fremje sysselsetjinga, kan denne metoden skape ein tilleggsverdi for Fellesskapet ved at han medverkar til å identifisere og stimulere den beste praksisen og politikken, fremje nyskaping og utveksle relevante røynsler. Denne politikken må utfyllast med ein aktiv opplysningspolitikk.
- 9) Innan denne ramma har Det europeiske rådet oppmoda medlemsstatane om å føre ein aktiv arbeidsmarknadspolitikk og har samstundes understreka det svært viktige sambandet mellom skaping av arbeidsplassar, formidlingsklar arbeidskraft og sosial utjamning.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EFT L 63 av 4.3.1998, s. 26, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 70/1999 av 2. juni 1999 om endring av EØS-avtalens protokoll 31 om samarbeid på særlege områder utenfor de fire friheter, se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(¹) TEF C 235 av 9.9.1995, s. 8, og TEF C 342 av 14.11.1996, s. 6.

(²) TEF C 166 av 10.6.1996, s. 179.

(³) TEF C 18 av 22.1.1996, s. 109.

- 10) Det er viktig å skipe høvelege samband med Sysselsetjings- og arbeidsmarknadsutvalet, som vart oppnemnt ved avgjerd 97/16/EF(¹), og med partane i arbeidslivet.
- 11) I denne avgjera er det ført opp ein finansiell referansesum, slik det er definert i punkt 2 i fråsegna frå Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen av 6. mars 1995, utan at dette rører ved dei fullmaktene som budsjettstyresmakta har i medhald av traktaten.
- 12) I samsvar med den felles fråsegna av 30. juni 1982(²) og med den tverrinstitusjonelle avtala av 29. oktober 1993 om budsjettdisiplin og betre budsjetthandsaming(³) må dei tiltaka som vert gjorde på initiativ frå Kommisjonen, ha eit rettsleg grunnlag.
- 13) I traktaten er det berre artikkel 235 som gjev heimel for å vedta denne avgjera —

TEKE DENNE AVGJERDA:

Artikkkel 1

Fastsetjing av verksemda til Fellesskapet

1. Verksemda til Fellesskapet med omsyn til analyse, forsking og samarbeid mellom medlemsstatane på sysselsetjings- og arbeidsmarknadsområdet vert fastsett for tidsrommet 1. januar 1998-31. desember 2000.

2. I samsvar med dei retningslinjene som er fastlagde av Det europeiske rådet, skal denne verksemda medverke til utviklinga av ein samordna strategi for sysselsetjing gjennom overvaking av og støtte til tiltak som vert gjorde i medlemsstatane, samstundes som det vert teke omsyn til det ansvaret som medlemsstatane har på dette området.

Artikkkel 2

Mål

1. Den verksemda som er nemnd i denne avgjera, omfattar ei fornying og rasjonalisering av fellesskaps tiltaka med omsyn til analyse, forsking og utveksling av opplysningar og røynsler på sysselsetjings- og arbeidsmarknadsområdet, samstundes som det vert teke omsyn til røynslene frå tidlegare tiltak.

2. Målet med verksemda er

- å fremje samarbeidet om analyse, forsking og overvaking,

- å identifisere den beste praksisen og fremje utveksling og overføring av opplysningar og røynsler,
- å utvikle ein aktiv opplysningspolitikk.

Artikkkel 3

Fellesskapstiltak

1. For å nå dei måla som er nemnde i artikkkel 2, samstundes som det vert teke omsyn til konklusjonane til Det europeiske rådet om sysselsetjing, skal det gjennom den verksemda som er nemnd i denne avgjera, i samarbeid med dei aktuelle aktørane, medrekna partane i arbeidslivet, utviklast ein integrert metode på høveleg plan i medlemsstatane ved å gjennomføre følgjande tiltak:

- a) utvikling av observasjon, analyse, forsking og overvaking av sysselsetjingspolitikken til medlemsstatane og av framgangen som er gjord på arbeidsmarknaden deira,
- b) fremjing av utveksling av opplysningar, røynsler og best praksis gjennom metodologisk og fagleg støtte,
- c) snøgg spreieing av resultata av dei initiativa som er gjorde, og av alle andre relevante opplysningar.

2. Med tanke på dette skal Kommisjonen især syte for å fremje identifisering, overføring og spreieing av tiltak som direkte eller indirekte hjelper visse grupper som er særleg råka av arbeidsløyse, først og fremst unge, kvinner og eldre, så vel som dei som er råka av langvarig arbeidsløyse.

3. Ved gjennomføringa av dei tiltaka som er nemnde i nr. 1, skal Kommisjonen ta omsyn til dei statistiske opplysningane, granskingsane og prosjektrapportane som er tilgjengelege frå internasjonale organisasjonar som Organisasjonen for økonomisk samarbeid og utvikling (OECD) og Den internasjonale arbeidsorganisasjonen (ILO).

Artikkkel 4

Samanheng og komplementaritet

Kommisjonen og medlemsstatane skal syte for at det er samanheng og komplementaritet mellom dei tiltaka som vert gjennomførde innan ramma av denne avgjera, og dei andre aktuelle fellesskapsprogramma og -initiativa.

Artikkkel 5

Deltaking for andre statar

1. Den verksemda som statane i Det europeiske økonometiske samarbeidsområdet, dei assoserte statane i Sentral- og Aust-Europa (SSAE), Kypros og Malta og dei middelhavssstatane som er partnar med Den europeiske unionen, vil kunne ta del i, skal definerast innan ramma av sambandet mellom Den europeiske unionen og desse statane.

(¹) TEF L 6 av 10.1.1997, s. 32.

(²) TEF C 194 av 28.7.1982, s. 1.

(³) TEF C 331 av 7.12.1993, s. 1.

2. Utgiftene til den deltakinga som er nemnd i nr. 1, skal dekkjast anten av dei statane det gjeld, eller over dei kapitla i fellesskapsbudsjettet som gjeld gjennomføring av samarbeids-, assosierings- eller partnarskapsavtaler med desse statane på det aktuelle området.

Artikkel 6

Gjennomføring

Kommisjonen skal gjennomføre verksemda i samsvar med denne avgjerda.

Artikkel 7

Utval

1. Kommisjonen skal få hjelp av eit utval som er samansett av representantar for medlemsstatane og vert leidd av representanten for Kommisjonen.

2. Utvalet skal komme med fråsegner om følgjande:

- a) — overordna retningslinjer for den fellesskapsverksemda som er nemnd i denne avgjerda,
- det årlege arbeidsprogrammet og spørsmål om fordelinga av midlane til den verksemda som er nemnd i denne avgjerda,
- b) — nærmare reglar for utveljing av verksemd som Fellesskapet skal støtte, kriterium for overvaking og vurdering av slik verksemd både som einskilde tiltak og samla, og nærmare reglar for spreiing og overføring av resultata.

3. Når det gjeld dei sakene som er nemnde i nr. 2 bokstav a), skal representanten for Kommisjonen legge fram for utvalet eit utkast til tiltak som skal gjerast. Utvalet skal kome med ei fråsegn om utkastet innan ein frist som leiaren kan fastsetje etter kor mykje saka hastar. Fråsegna skal gjevest med det fleirtalet som er fastsett i artikkel 148 nr. 2 i traktaten for avgjerder som Rådet skal ta etter framlegg frå Kommisjonen. Ved røysting i utvalet skal røystene til representantane for medlemsstatane ha den vekta som den nemnde artikkelen fastset. Leiaren skal ikkje røyste.

Kommisjonen skal vedta tiltak som skal setjast i verk straks. Dersom tiltaka ikkje er i samsvar med fråsegna frå utvalet, skal Kommisjonen straks gje Rådet melding om dei. I slike høve

- skal Kommisjonen utsetje iverksetjinga av dei tiltaka som han har vedteke, i to månader,
- kan Rådet med kvalifisert fleirtal ta ei anna avgjerd innan den fristen som er fastsett i første strekpunktet.

4. Når det gjeld dei sakene som er nemnde i nr. 2 bokstav b), skal representanten for Kommisjonen legge fram for utvalet eit utkast til tiltak som skal gjerast. Utvalet skal kome med ei fråsegn om utkastet, om naudsynt ved røysting, innan ein frist som leiaren kan fastsetje etter kor mykje saka hastar

Fråsegna skal protokollførast; i tillegg skal kvar medlemsstat ha rett til å be om å få standpunktet sitt protokollført.

Kommisjonen skal ta mest mogleg omsyn til fråsegna frå utvalet. Kommisjonen skal melde frå til utvalet om korleis han har teke omsyn til fråsegna.

Artikkel 8

Samband som skal skipast

Kommisjonen skal skipe naudsynte samband med Sysselsetjings- og arbeidsmarknadsutvalet og med partane i arbeidslivet innan ramma av den verksemda som er nemnd i denne avgjerda.

Kommisjonen skal på oppmoding frå partane i europeisk arbeidsliv gje dei melding om resultata av verksemda til det utvalet som er nemnt i artikkel 7.

Artikkel 9

Finansiering

1. Den finansielle referansesummen for gjennomføring av den fellesskapsverksemda som er nemnd i denne avgjerda, er 30 millionar ECU for tidsrommet 1. januar 1998-31. desember 2000.

2. Dei årlege løyvingane skal godkjennast av budsjettstyresmakta innan ramma av dei finansielle oversлага.

Artikkel 10

Rapportar

Kommisjonen skal legge fram for Europaparlamentet, Rådet, Økonomi- og sosialutvalet og Regionutvalet ein førebels rapport om resultata av verksemda innan 31. desember 1999 og ein sluttrapport innan 31. desember 2001.

Artikkel 11

Denne avgjerda skal kunngjera i *Tidend for Dei europeiske fellesskapa*.

Uferda i Brussel, 23. februar 1998.

For Rådet

R. COOK

Formann

EØS-KOMITEENS BESLUTNING**2000/EØS/51/11**

**nr. 71/1999
av 2. juni 1999**

**om endring av EØS-avtalens protokoll 31 om samarbeid på særlege områder
utenfor de fire friheter**

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt "avtalen", særlig artikkel 86 og 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens protokoll 31 er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 27/1999 av 26. februar 1999⁽¹⁾.

Samarbeidet mellom avtalepartene bør utvides til å omfatte et fellesskapshandlingsprogram for katastrofeberedskap (rådsvedtak 98/22/EFT)⁽²⁾.

Avtalens protokoll 31 bør derfor endres for å gjøre et slikt utvidet samarbeid mulig fra 1. januar 1998 –

BESLUTTET FØLGENDE:

Artikkelen 1

I avtalens protokoll 31 artikkel 10 (katastrofeberedskap) skal nytt nr. 5 til 8 lyde:

"5. EFTA-statene skal fra 1. januar 1998 delta i felles- skapshandlingsprogrammet nevnt i nr. 8.

6. EFTA-statene skal bidra finansielt til fellesskapshandlingsprogrammet nevnt i nr. 8 i samsvar med avtalens artikkel 82 nr. 1 bokstav a).
7. EFTA-statene skal delta fullt ut i EF-komiteen som bistår EF-kommisjonen i å forvalte, utvikle og gjennomføre fellesskapshandlingsprogrammet nevnt i nr. 8.
8. Følgende rettsakt samt rettsakter avledet av den omfattes av for denne artikkel:
  - **398 D 0022:** Rådsvedtak 98/22/EFT av 19. desember 1997 om skiping av eit fellesskapshandlingsprogram for katastrofevernebuing (EFT L 8 av 14.1.1998, s. 20)."

Artikkelen 2

Denne beslutning trer i kraft 3. juni 1999, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Den får anvendelse fra 1. januar 1998.

Artikkelen 3

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Uferdiget i Brussel, 2. juni 1999.

For EØS-komiteen

F. Barbaso

Formann

(¹) EFT L 148 av 22.6.2000, s. 54, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 28 av 22.6.2000, s. 282.

(²) EFT L 8 av 14.1.1998, s. 20.

ÅRDSVEDTAK

av 19. desember 1997

om skiping av eit fellesskapshandlingsprogram for katastrofevernebuing(*)

(98/22/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNIONEN
HAR —

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet, særleg artikkel 235,

med tilvising til framleggget frå Kommisjonen⁽¹⁾,

med tilvisning til fråsegna frå Europaparlamentet⁽²⁾,

med tilvisning til fråsegna frå Økonomi- og sosialutvalet⁽³⁾,

med tilvisning til fråsegna frå Regionutvalet⁽⁴⁾ og

ut frå desse synsmåtane:

Dei fellesskapstiltaka som er gjorde på dette området sidan 1985, har gjort det mogleg gradvis å utvikle samarbeidet mellom medlemsstatane. Dei resolusjonane som er vedtekne sidan 1987⁽⁵⁾, dannar grunnlaget for dette samarbeidet.

Fellesskapssamarbeidet på området katastrofevernebuing medverkar til å nå måla i traktaten ved å fremje solidariteten mellom medlemsstatane, betre livskvaliteten og medverke til å tryggje og verne miljøet.

I fellesskapsprogrammet for politikk og tiltak på området miljø og berekraftig utvikling⁽⁶⁾ som Kommisjonen har lagt fram, er det fastsett at fellesskapsinsatsen skal aukast på områda katastrofevernebuing og miljøkatastrofar.

Skipinga av eit fellesskapshandlingsprogram der det er fastsett støttetiltak vil medverke til at samarbeidet på dette området kan utviklast endå meir effektivt. Eit slikt

program bør i stor grad bygge på røynsler som alt er gjorde på dette området.

For å betre førebuinga er det viktig med tiltak for å førebu dei som har ansvaret for og arbeider med katastrofevernebuing i medlemsstatane.

For å hjelpe europeiske borgarar med å verne seg sjølve på ein meir effektiv måte er det òg viktig å setje i verk tiltak som er retta mot ålmenta.

Det faste nettet av nasjonale kontaktpersonar for katastrofevernebuing vil framleis spele ei aktiv rolle i saker som gjeld katastrofevernebuing.

Det vil verte oppnemnt eit utval med representantar fra medlemsstatane som skal hjelpe Kommisjonen med gjennomføringa av dette vedtaket.

I samsvar med nærleiksprinsippet vil fellesskapssamarbeidet støtte og utfylle den nasjonale politikken for katastrofevernebuing med sikte på å gjere han meir effektiv. Utveksling av røynsler og innbyrdes hjelp vil medverke til å redusere tap av menneskeliv, personskadar, økonomiske skadar og miljøskadar i heile Fellesskapet.

På grunn av særtrekka deira bør det takast særleg omsyn til dei mest fjerntliggjande og isolerte regionane i Fellesskapet.

Programmet bør vare i høgst to år (1998, 1999).

I dette vedtaket er det ført opp ein finansiell referanse-sum, slik det er definert i punkt 2 i fråsegna frå Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen av 6. mars 1995, for heile det tidsrommet som programmet varer, utan at dette rører ved dei fullmaktene som budsjettstyresmakta har i medhald av traktaten.

I traktaten er det berre artikkel 235 som gjev heimel for å gjere dette vedtaket —

GJORT DETTE VEDTAKET:

Artikkel 1

Det vert vedteke eit fellesskapshandlingsprogram (heretter kalla "programmet") for katastrofevernebuing som skal medverke til å verne personar, miljø og eigedom i tilfelle naturkatastrofar eller teknologiske katastrofar, utan at det rører ved kompetansefordelinga på nasjonalt plan.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EFT L 8 av 14.1.1998, s. 20, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 71/1999 av 15. juni 1999 om endring av EØS-avtalens protokoll 31 om samarbeid på særlege områder utenfor de fire friheter, se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(¹) TEF C 142 av 8.6.1995, s. 19, og TEF C 202 av 12.7.1996, s. 9.

(²) TEF C 141 av 13.5.1996, s. 258.

(³) TEF C 301 av 13.11.1995, s. 3.

(⁴) TEF C 100 av 2.4.1996, s. 111.

(⁵) TEF C 176 av 4.7.1987, s. 1, TEF C 44 av 23.2.1989, s. 3, TEF C 315 av 14.12.1990, s. 1, TEF C 315 av 14.12.1990, s. 3, TEF C 198 av 27.7.1991, s. 1, TEF C 313 av 10.11.1994, s. 1.

(⁶) TEF C 138 av 17.5.1993, s. 5.

Føremålet med programmet er å støtte og utfylle innsatsen til medlemsstatane innan ramma av tiltaka deira på nasjonalt, regionalt og lokalt plan i saker som gjeld katastrofevernebuing, og å oppmuntre til samarbeid mellom medlemsstatane på dette området.

Dette programmet omfattar ikkje tiltak som tek sikte på å harmonisere lovene og forskriftene i medlemsstatane eller organiseringa av førebuing på nasjonalt plan.

Artikkkel 2

1. Programmet skal gjelde frå 1. januar 1998 til 31. desember 1999.

2. I samsvar med den framgangsmåten som er fastsett i artikkkel 4, og m.a. på grunnlag av dei opplysingane som medlemsstatane legg fram for Kommisjonen, skal det vedtakast ein plan for gjennomføringa av programmet som skal fastsetjast for to år og reviderast årleg.

Den finansielle referansesummen for gjennomføringa av programmet er 3 millionar ECU.

Dei årlege løyvingane skal godkjennast av budsjettstyresmakta innan ramma av dei finansielle oversлага.

3. Tiltaka i programmet, finansieringsordningane og ei rettleiande fordeling av ressursane er oppførde i vedlegget.

Artikkkel 3

1. Planen for gjennomføring av programmet skal innehalde dei særskilte tiltaka som skal gjerast.

2. Dei særskilte tiltaka skal hovudsakleg veljast ut på grunnlag av følgjande kriterium:

- a) medverknad til å redusere faren for og skadane på personar, miljø og eigedom i tilfelle naturkatastrofar eller teknologiske katastrofar,
- b) medverknad til å betre førebuinga hjå dei som arbeider med katastrofevernebuing i medlemsstatane, med sikte på å betre evna deira til å gripe inn i tilfelle naudssituasjonar,
- c) medverknad til å betre teknikkane og metodane for gjennomføring av hjelpeaksjonar: forsøksprosjekt,
- d) medverknad til å gje borgarane opplysning, utdanning og auka medvit med sikte på å betre evna deira til å verne seg sjølv.

3. Kvart særskilt tiltak skal gjennomførast i nært samarbeid med dei rette styresmaktene.

4. Kvart tiltak skal ta omsyn til resultata frå forsking innanfor dei aktuelle områda på fellesskapsplan og på nasjonalt plan.

5. Kommisjonen og medlemsstatane skal medverke til at det er samanheng mellom dette programmet og andre fellesskapstiltak.

Artikkkel 4

Kommisjonen skal få hjelp til gjennomføringa av programmet av eit utval som er samansett av representantar frå medlemsstatane og vert leidd av representanten for Kommisjonen.

Representanten for Kommisjonen skal leggje fram for utvalet eit utkast til tiltak som skal gjerast. Utvalet skal kome med ei fråsegn om utkastet innan ein frist som leiaren kan fastsetje etter kor mykje saka hastar. Fråsegna skal gjevast med det fleirtalet som er fastsett i artikkkel 148 nr. 2 i traktaten for avgjerder som Rådet skal ta etter framlegg frå Kommisjonen. Ved røysting i utvalet skal røystene til representantane for medlemsstatane ha den vekta som den nemnde artikkelen fastset. Leiaren skal ikkje røyste.

Kommisjonen skal vedta tiltak som skal setjast i verk straks. Dersom tiltaka ikkje er i samsvar med fråsegna frå utvalet, skal Kommisjonen straks gje Rådet melding om dei. I slike høve

- a) kan Kommisjonen utsetje iverksetjinga av dei tiltaka som han har vedteke, i tre månader rekna frå den dagen meldinga vart gjeven,
- b) kan Rådet med kvalifisert fleirtal ta ei anna avgjerd innan den fristen som er fastsett i bokstav a).

Artikkkel 5

Kommisjonen skal kvart år vurdere framdrifta i gjennomføringa av planen, og leggje fram ein skriftleg vurderingsrapport for det utvalet som er nemnt i artikkkel 4.

Artikkkel 6

Dette vedtaket skal nyttast frå 1. januar 1998.

Artikkkel 7

Dette vedtaket er retta til medlemsstatane.

Utferda i Brussel, 19. desember 1997.

For Rådet

F. BODEN

Formann

VEDLEGG

Tiltak	Finansieringsordningar	Rettleiande fordeling av ressursar
A. Tiltak som medverkar til å betre førebuinga hjå dei som arbeider med katastrofevernebuing		58–70 %
1. <i>Opplæring</i>	Finansieringstilskot frå Fellesskapet: opptil 75 % av dei samla kostnadane ved tiltaket, med ei øvre grense på 62 500 ECU per tiltak — å betre førebuinga, — å skape vilkår for skiping av eit nett av personar som gjer det mogleg med eit meir effektivt samarbeid mellom medlemsstatane i tilfelle naudssituasjonar.	
2. <i>Utveksling av sakkunnige</i>	Opptil 75 % av reise- og opphaldsutgiftene for dei sakkunnige, og 100% av utgiftene til samordning av ordninga	
3. <i>Simuleringsøvingar i Fellesskapet</i>	Finansieringstilskot frå Fellesskapet: opptil 50 % av kostnadene til observatørar frå medlemsstatane som er inviterte av den medlemsstaten som organiserer øvinga, kostnader til organisering av tilhøyrande arbeidsgrupper, førebuing av øvinga, utarbeiding av sluttrapporten osv.	

Tiltak	Finansieringsordningar	Rettleiande fordeling av ressursar
B. Prosjekt som medverkar til å betre teknikkane og metodane for gjennomføring av hjelpeaksjonar (forsøksprosjekt) Prosjekt som har til føremål å betre kapasiteten blant medlemsstatane til å ta del i hjelpeaksjonar. Desse prosjekta tek hovudsakleg sikte på å betre midla, teknikkane og framgangsmåtane i samband med hjelpeaksjonar. Dei må ha eit slik omfang at dei er av interesse for alle eller for fleire av medlemsstatane, og kan omfatte prosjekt som tek sikte på innføring av ny teknologi i samband med katastrofevernebuing.	Finansieringstilskot frå Fellesskapet: opptil 50 % av dei samla kostnadene til kvart prosjekt	15–20 %
C. Tiltak som medverkar til å gje borgarane betre opplysning og utdanning og auka medvit med sikte på å betre evna deira til å verne seg sjølv (¹) (²) Tiltak som fremjar utveksling av røynsler mellom medlemsstatar, regionar og lokale styresmakter når det gjeld initiativ som er tekne for å gje borgarane betre opplysning og utdanning og auka medvit med sikte på å betre evna deira til å verne seg sjølv. Tanken er å byggje på det arbeidet som er gjort i medlemsstatane, og å gjere det mogleg for dei rette styresmaktene og organisasjonane å dra nytte av liknande røynsler som er gjorde i andre medlemsstatar. Målgruppa er heile ålmenta. Distribusjon av opplysningsmateriell og vandreutstillingar om fellesskapssamarbeidet på området katastrofevernebuing.	Finansieringstilskot frå Fellesskapet: opptil 50 % av dei samla kostnadene til kvart tiltak 100 % finansiering	15–20 %
D. Mobilisering av sakkunnige Mobilisering av sakkunnige, slik det er fastsett i driftshandboka for katastrofevernebuing, for å styrke dei åtgjerdene som er innførde i medlemsstatane av styresmakter som står overfor naudssituasjonar som følgje av naturkatastrofar eller teknologiske katastrofar. Mobilisering av sakkunnige i visse naudssituasjonar, etter oppmoding frå tredjestatar, på det vilkåret at desse tiltaka ikkje kan få støtte innan ramma av ECHO eller andre fellesskapsordningar.	Finansieringstilskot frå Fellesskapet: 100 % av kostnadene i samband med oppdraga til dei sakkunnige	2 %

(¹) Dette programmet omfattar ikkje fellesskapstiltak på området folkehelse (sjå særleg europaparlaments- og rådsavgjerd nr. 645/96/EF av 29. mars 1996 om vedtakking av eit fellesskapshandlingsprogram for helsefremjande tiltak, helseopplysning, helseutdanning og helseopplæring i samband med innsatsen for folkehelsa (1996-2000) (TEF L 95 av 16.4.1996, s. 1).

(²) Tiltak under bokstav C kan omfatte konferansar og andre tilskipingar i samband med katastrofevernebuing som er opne for eit stort publikum (finansieringstilskot frå Fellesskapet: opptil 30 %, med ei øvre grense på 25 000 ECU), og andre støttetiltak for å fremje innsatsen til medlemsstatane på området katastrofevernebuing (finansieringstilskot frå Fellesskapet: opptil 50 % av dei samla kostnadene til tiltaket).

EØS-KOMITEENS BESLUTNING

2000/EØS/51/12

nr. 72/1999
av 15. juni 1999

om endring av EØS-avtalens protokoll 31 om samarbeid på særlege områder utenfor de fire friheter

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt ”avtalen”, særlig artikkel 86 og 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens protokoll 31 er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 27/1999 av 26. februar 1999⁽¹⁾.

Samarbeidet mellom avtalepartene bør utvides til å omfatte tiltak for finansieringsbistand til nyskapende små og mellomstore bedrifter (SMB) som skaper arbeidsplasser i samsvar med rådsbeslutning nr. 98/347/EF⁽²⁾.

Avtalens protokoll 31 bør derfor endres for å gjøre et slikt utvidet samarbeid mulig fra 1. januar 1999 –

BESLUTTET FØLGENDE:

Artikkell 1

I avtalens protokoll 31 artikkel 7 nr. 5 skal nytt strekpunkt lyde:

“– **398 D 0347:** Rådsbeslutning nr. 98/347/EF av 19. mai 1998 om tiltak for finansieringsbistand til nyskapende små og mellomstore bedrifter (SMB) som skaper arbeidsplasser – vekst- og sysselsettingsinitiativet (EFT L 155 av 29.5.1998, s. 43), for så vidt gjelder virksomhet i tilknytning til budsjettpost B5-511 ”Europeiske fellesforetak” i De europeiske fellesskaps generelle budsjett.”

Artikkell 2

Denne beslutning trer i kraft 16. juni 1999, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Den får anvendelse fra 1. januar 1999.

Artikkell 3

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Utferdiget i Brussel, 15. juni 1999.

For EØS-komiteen

F. Barbaso

Formann

(¹) EFT L 148 av 22.6.2000, s. 54, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 28 av 22.6.2000, s. 282.

(²) EFT L 155 av 29.5.1998, s. 43.

RÅDSBESLUTNING

av 19. mai 1998

om tiltak for finansieringsbistand til nyskapende små og mellomstore bedrifter (SMB) som skaper arbeidsplasser — vekst- og sysselsettingsinitiativet^(*)

(98/347/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 130 nr. 3,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Europaparlamentet⁽²⁾,

under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité⁽³⁾,

under henvisning til uttalelse fra Regionkomiteen⁽⁴⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

1) Under Det europeiske råds møte i Amsterdam 16. og 17. juni 1997 inviterte Rådet, innenfor rammen av tiltak for å redusere arbeidsløsheten, Den europeiske investeringsbank (EIB) og (EIF) til blant annet å opprette en risikokapitalordning for finansiering av SMBs høyteknologiprosjekter. På denne måten anerkjente det ikke bare sammenhengen mellom SMB, nyskaping og teknologi og skaping av arbeidsplasser, men også den rollen som risikokapital spiller med hensyn til å støtte skaping av arbeidsplasser.

2) På sitt ekstraordinære møte om sysselsetting i Luxembourg 20. og 21. november 1997 sa Det europeiske råd seg tilfreds med Europaparlamentets initiativ for vekst og sysselsetting, som har til hensikt å øke budsjettmidlene til sysselsetting. Ved sitt vedtak om 1998-budsjettet opprettet Europaparlamentet i samråd med Rådet en ny budsjettpost B5-5 (arbeidsmarked og teknologisk nyskaping), som med et beløp på 450 millioner ECU over tre år (1998–2000) skal finansiere SMB og nyskapende tiltak og

prosjekter på arbeidsmarkedet. Innenfor denne rammen er 30 millioner ECU fordelt i 1998 til nyskapende tiltak og prosjekter på arbeidsmarkedet. Det europeiske råd oppfordret Kommisjonen til så snart som mulig å framlegge forslag til nye finansieringsordninger for støtte til nyskapende SMB som skaper arbeidsplasser, innenfor rammen av dette initiativet, slik at Rådet raskt kan vedta dem. Disse nye ordningene bør styrke Den europeiske teknologiordning (ETO), som finansieres av Den europeiske investeringsbank og forvaltes av Det europeiske investeringsfond, gjennom opprettelsen av en “risikokapitalordning”, støtte til opprettelsen av tverrnasjonale fellesforetak mellom SMB i Den europeiske union, og opprettelsen av et særskilt garantifond innenfor EIF som skal gjøre det lettere for institusjonene som finansierer SMB å påta seg risiko.

- 3) EIB og EIF har allerede svart ved å opprette Den europeiske teknologiordning (DET), som skal skaffe risikokapital til teknologirettede SMB med eksisterende risikokapitalfond som formidlere.
- 4) Rådet vedtok 9. desember 1996 avgjerd 97/15/EF om eit tredje fleirårig program for små og mellomstore føretak (SMF) i Den europeiske unionen (1997–2000)⁽⁵⁾. Dette programmet har blant annet som formål å bedre slike bedrifters tilgang til lån og risikokapital, lette utviklingen av særlege finansieringsordninger og stimulere utviklingen av kapitalmarkeder som er åpne for SMB i kraftig vekst.
- 5) Kommisjonen vedtok 5. november 1997 beslutning 97/761/EF om godkjening av en ordning for støtte til opprettelse av tverrnasjonale fellesforetak for SMB i Fellesskapet⁽⁶⁾, som er et finansielt begrenset initiativ som iverksettes innenfor rammen av det tredje flerårige programmet for SMB.
- 6) Rådet gjorde 15. desember 1994 vedtak 94/917/EF om et særprogram for spredning og utnytting av resultater av virksomhet i forbindelse med forskning

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EFT L 155 av 29.5.1998, s. 43, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 72/1999 av 15. juni 1999 om endring av EØS-avtalens protokoll 31 om samarbeid på særlege områder utenfor de fire friheter, se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(¹) EFT C 108 av 7.4.1998, s. 67.

(²) EFT C 138 av 4.5.1998.

(³) Uttalelse avgitt 26. mars 1998 (ennå ikke offentliggjort i EFT).

(⁴) Uttalelse avgitt 17. april 1998 (ennå ikke offentliggjort i EFT).

(⁵) EFT L 6 av 10.1.1997, s. 25.

(⁶) EFT L 310 av 13.11.1997, s. 28.

- og teknologisk utvikling, herunder demonstrasjon (1994-1998)⁽¹⁾, der det fastsettes aktiviteter for å bedre det europeiske miljøet for finansiering av drift, tilpasning og spredning av teknologi gjennom et egnet fellesskapstiltak. Kommisjonen vedtok 25. november 1996 en melding kalt "Første handlingsplan for nyskaping i Europa — nyskaping til fremme av vekst og sysselsetting", der den oppfordrer til en bedre finansiering av nyskaping i Europa, særlig ved å oppmuntre til investering i risikokapital og egenkapital spesielt i nyopprettede eller nyskapende foretak eller foretak i sterkt vekst, som er en viktig kilde til skaping av arbeidsplasser, og ved å styrke EIFs tiltak for nyskaping. Denne beslutningen bør gjennomføres i en egnet samordning med ovennevnte tiltak.
- 7) Ved gjennomføringen av tiltakene for finansieringsbistand til SMB i henhold til dette programmet, bør det legges særlig vekt på små bedrifter med opptil 100 ansatte innenfor rammene av programmets mål.
  - 8) Mangelen på risikokapital er et svært alvorlig problem for nye bedrifter og SMB som ønsker å vokse, særlig de som benytter ny teknologi eller som lanserer nyskapende prosjekter. Dette segmentet av markedet for risikokapital er ikke tilstrekkelig utbygd i Europa, og innebærer høy risiko som vil kunne medføre store tap. Et aktivt engasjement fra den offentlige sektor vil kunne gi aktørene i privat sektor den nødvendige støtte til finansiering av investeringer i nystartede SMB eller SMB i vekst.
  - 9) SMB har ofte vanskeligheter med å få bankfinansiering til utvikling av tverrnasjonale fellesforetak på grunn av den høyere risikoen for finansinstitusjonene. Utviklingen av fellesforetak mellom SMB i Fellesskapet gjør det mulig å utnytte det indre markeds muligheter bedre, å stimulere investering og handel, og å oppnå en positiv virkning på sysselsetting og økonomisk vekst. Forskudd og tilskudd er de best egnede midlene til å overvinne de finansielle hindringene for at SMB skal kunne opprette tverrnasjonale fellesforetak.
  - 10) Banklån utgjør en viktig finansieringskilde for SMB. SMB har vanskeligheter med å oppnå finansiering gjennom lån fordi bankene ofte er tilbakeholdende med å gi dem lån. SMB pålegges ofte å stille konkret sikkerhet for å få lån. Lånegarantier er et effektivt og relativt rimelig virkemiddel for å lette tilgangen til lån. Slike garantier bør kunne omfatte så vel materielle som immaterielle investeringer. En garantiordning kan være en stor drivkraft.
  - 11) Denne beslutning utgjør det rettslige grunnlaget for særskilte tiltak som skal utfylle andre fellesskapstiltak, og som ikke kan gjennomføres bedre av medlemsstatene, og overholder derfor nærhetsprinsippet. Beslutningen begrenser seg til det som er absolutt nødvendig for å nå de fastsatte målene og går ikke lenger enn det som er nødvendig for dette formål, og overholder derfor forholdsmessighetsprinsippet.
  - 12) I løpet av treårsperioden bør Kommisjonen tilpasse tilskuddet til ulike ordninger for å ta hensyn til deres utnyttelse og effektivitet når det gjelder kvaliteten på prosjektene som framlegges, deres virkning på SMBs tilgang til finansiering og deres umiddelbare og langsiktige virkning på opprettelsen av varige arbeidsplasser.
  - 13) For gjennomføringen av denne beslutning bør definisjonen av SMB være den som er oppført i kommisjonsrekommendasjon 96/280/EF av 3. april 1996 om definisjonen av små og mellomstore bedrifter⁽²⁾.
  - 14) EIF ble opprettet i juni 1994 for å bidra til å nå Fellesskapets mål ved å stimulere investering i trans-europeiske nett og i SMB. Fellesskapet ble medlem av EIF ved rådsbeslutning 94/375/EF⁽³⁾. I henhold til sine vedtekter har EIF myndighet til å utstede lånegarantier og investere i form av egenkapital.
  - 15) Samarbeidsavtalene mellom Kommisjonen og EIF nevnt i artikkelf 3 og 5 bør ta hensyn til behovet for å sikre en vid spredning av informasjon om de ulike ordningene.
  - 16) EIF har uttrykt at fondet vil delta i opprettelsen av ETO-tjenesten for "etableringsstøtte" og garantiordningen for SMB som fastsatt i denne beslutning. Ved opprettelsen av ETO-tjenesten for "etableringsstøtte" bør EIF bestrebe seg på å sikre at det hentes mest mulig risikokapital fra privat sektor.
  - 17) Utvelgelsen av formidlende institusjoner bør være åpen og gjennomsiktig.
  - 18) Ordningen "Joint European Venture" (JEV) skal administreres av Kommisjonen etter reglene fastsatt i kommisjonsbeslutning 97/761/EF.
  - 19) Tiltakene som finansieres gjennom EIB og EIF faller ikke inn under traktatens bestemmelser om statsstøtte. Dersom de har virkninger for tilgodesette SMB som kan sammenlignes med virkningene av statsstøtte, må tiltakene imidlertid overholde grensene og vilkårene fastsatt for forenlighet med sammenlignbar statsstøtte —

⁽¹⁾ EFT L 361 av 31.12.1994, s. 101.

⁽²⁾ EFT L 107 av 30.4.1996, s. 4.

⁽³⁾ EFT L 173 av 7.7.1994, s. 12.

TRUFFET DENNE BESLUTNING:

*Artikkkel 4**Artikkkel 1***Programmets mål**

Det opprettes et program for finansieringsbistand til nyskapende SMB som skaper arbeidsplasser (heretter kalt "program") for å stimulere skapingen av arbeidsplasser ved å lette og styrke etablering og utvikling av nyskapende SMB, slik de er definert i rekommendasjon 96/280/EF, ved å støtte deres investeringsvirksomhet gjennom bedre tilgang til finansieringskildene. Programmet rettes mot SMB som har vekstmuligheter og dermed muligheter til å skape arbeidsplasser.

*Artikkkel 2***Beskrivelse av programmet**

Programmet består av tre tilleggsordninger, nemlig en risikokapitalordning (ETO-tjenesten for etableringsstøtte) som forvaltes av EIF, en ordning for finansieringsbistand til SMB som vil opprette tverrnasjonale fellesforetak i Fellesskapet (Joint European Venture) som forvaltes av Kommisjonen, og et garantisystem (Garantiordning for SMB) som forvaltes av EIF.

*Artikkkel 3***ETO-tjenesten for etableringsstøtte**

1. Fellesskapet skal oppmuntre til at det investeres risikokapital i SMB, hovedsakelig SMB under opprettelse eller i oppstartfasen, og/eller i nyskapende SMB gjennom investeringer i spesialiserte risikokapitalfond, eventuelt i samarbeid med andre deltakerordninger som er opprettet i medlemsstatene, særlig i små eller nyopprettede fond, regionale fond eller fond rettet mot en bestemt industri eller teknologi, eller i risikokapitalfond som finansierer utnyttelse av forsknings- og utviklingsresultater, for eksempel fond knyttet til forskningssentre og forskningsparker, idet overlapping med EIBs og EIFs eksisterende ordninger unngås og risikoene knyttet til disse ordningene begrenses.

2. EIF skal velge ut, foreta og forvalte investeringer i risikokapitalfond, eventuelt i samarbeid med nasjonale programmer. De nærmere bestemmelser om gjennomføringen av ETO-tjenesten for etableringsstøtte, herunder overvåking av og kontroll med ordningen, skal fastsettes i en samarbeidsavtale mellom Kommisjonen og EIF.

3. Samarbeidsavtalen skal utarbeides som skissert i vedlegg I.

Joint European Venture

1. Kommisjonen skal yte finansielle bidrag til SMB som ønsker å opprette nye tverrnasjonale fellesforetak innenfor Den europeiske union. Fellesskapsbidraget skal dekke en del av kostnadene tilknyttet planleggingen og opprettelsen av tverrnasjonale fellesforetak. Det høyeste bidrag for hvert prosjekt er 100 000 ECU, og kan dekke

- a) inntil 50 % av de støtteberettigede kostnadene, med en øvre grense på 50 000 ECU,
- b) inntil 10 % av det samlede beløp for investering i anleggsmidler. Det bør legges særlig vekt på små bedrifter med opptil 100 ansatte.

2. Med støtteberettigede kostnader i henhold til nr. 1 bokstav a) menes vesentlige kostnader knyttet til planlegging og opprettelse av et tverrnasjonalt fellesforetak som definert i vedlegg II nr. 6 og opprettet av europeiske SMB.

3. Søknader om støtte skal oversendes Kommisjonen gjennom et nettverk av finansieringsformidlere. JEV-ordningen skal gjennomføres som skissert i vedlegg II.

*Artikkkel 5***Garantiordning for SMB**

1. Fellesskapet skal avsette budsjettmidler til dekning av kostnader for garantier og motgarantier som EIF skal gi for å lette tilgangen til lån for SMB ved å øke kapasiteten til medlemsstatenes offentlige eller private garantiordninger, herunder ordninger for gjensidig garanti. Ordningen kan også anvendes for å styrke virkningen av enhver annen ordning for risikodeling som EIB eller andre relevante finansinstitusjoner vil kunne stille til rådighet for SMB. Et egnet samarbeid med medlemsstatene skal sikres gjennom kontakter mellom EIF og de nasjonale myndigheter før ordningen opprettes.

2. Budsjetttilskuddet skal dekke hele kostnaden for ordningen, som omfatter EIFs tap på garantier samt enhver annen berettiget kostnad eller utgift. Ordningens kostnad for Fellesskapets budsjett skal begrenses slik at den ikke i noe tilfelle overstiger budsjetttilskuddene som EIF stiller til rådighet for dette tiltaket. Det skal ikke forekomme betingede forpliktelser i Fellesskapets budsjett.

3. Små virksomheter med opptil 100 ansatte skal prioriteres. EIFs garantier skal være delvise garantier, som alltid stilles innenfor rammen av en avtale om risikodeling mellom EIF og den aktuelle finansieringsformidleren. Ved gjennomføringen av denne ordningen skal EIF så ofte som mulig arbeide med garantiordninger som hovedsake-

lig skal bidra til å finansiere lån som banksystemet ikke uten videre ville innvilge uten dekning, og sikre at en del av risikoen bæres av långiveren.

4. De nærmere reglene for gjennomføringen av garantiordningen for SMB, herunder overvåking av og kontroll med ordningen, skal fastsettes i en samarbeidsavtale mellom Kommisjonen og EIF.

5. Samarbeidsavtalen skal utarbeides som skissert i vedlegg III.

Artikkelen 6

Administrasjonsgebyrer

Administrasjonsgebyrene som skal betales til EIF, skal fastsettes i samsvar med vanlig markedspraksis, og kan debiteres midlene som er avsatt til tiltaket.

Artikkelen 7

Rapport og evaluering

1. Kommisjonen skal årlig underrette Europaparlamentet og Rådet om gjennomføringen av denne beslutning og de ulike ordningene som den omfatter, særlig om beslutningens virkning på SMBs tilgang til finansiering, dens umiddelbare virkninger med hensyn til skaping av arbeidsplasser, utsiktene til skaping av arbeidsplasser på lang sikt og sammenhengen mellom finansieringsbidragene under de ulike ordningene og programmets mål.

2. Kommisjonen skal, senest 48 måneder etter at programmet er vedtatt, framlegge en evaluering som særlig skal omhandle programmets samlede anvendelse, dets umiddelbare virkninger med hensyn til skapingen av arbeidsplasser og utsiktene til skaping av arbeidsplasser på lang sikt.

Artikkelen 8

Sluttbestemmelse

Dette program utløper 31. desember 2000, med forbehold for det som er fastsatt i vedlegg I nr. 5, vedlegg II nr. 4 og vedlegg III nr. 10.

Artikkelen 9

Denne beslutning skal kunngjøres i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*. Den får anvendelse den dagen den kunngjøres.

Utferdiget i Brussel, 19. mai 1998.

For Rådet

G. BROWN

Formann

VEDLEGG I**RETNINGSLINJER FOR GJENNOMFØRINGEN AV ETO-TJENESTEN FOR
ETABLERINGSSTØTTE****1. Innledning**

ETO-tjenesten for etableringsstøtte skal ivaretas av EIF på forvaltningsbasis. EIF skal investere de fellesskapsmidler som avsettes for dette formål i spesialiserte risikokapitalfond som er tilpasset målene som skal nås, og/eller eventuelt i samarbeid med andre deltakerordninger som er opprettet i medlemsstatene, særlig i små eller nyopprettede fond, regionale fond eller fond rettet mot en bestemt industri eller teknologi, eller i risikokapitalfond som finansierer utnyttelse av forsknings- og utviklingsresultater, for eksempel fond knyttet til forskningssentre og forskningsparker, som igjen skaffer risikokapital til SMB. Opprettelsen av denne tjenesten vil styrke den europeiske ordningen for teknologi opprettet av EIB i samarbeid med EIF, gjennom innføringen av en investeringspolitikk med høyere risikoprofil, både med hensyn til typen formidlere og deres investeringer.

2. Formidlere

EIF skal bestrebe seg på å plassere sine midler i hele Fellesskapet og særlig i små eller nyopprettede fond, fond som dekker særskilte regioner, støtteberettigede eller ikke, fond rettet mot en bestemt industri eller teknologi, eller risikokapitalfond knyttet til forskningssentre og forskningsparker. Disse formidlerne skal velges ut etter beste markedspraksis, på en rettferdig og gjennomsiktig måte, for å unngå enhver konkurransevridning og samtidig som det tas hensyn til målsettingen om å samarbeide med et bredt spekter av spesialiserte fond.

3. Maksimumsinvestering

Den samlede maksimumsinvesteringen for ETO-tjenesten for etableringsstøtte i et risikokapitalfond skal være 25 % av fondets samlede egenkapital, eller høyst 50 % i visse særlige tilfeller som for eksempel nye fond som vil kunne være en kraftig pådriver i utviklingen av markedet for risikokapital for en gitt teknologi eller i en særskilt region. Kommisjonen skal i sin årsberetning redegjøre for alle tilfeller der EIF har foretatt investeringer som overstiger 25 % av den samlede egenkapital. Intet bidrag i et bestemt risikokapitalfond skal overstige 10 millioner ECU. Fond som opptrer som formidlere skal rette seg etter markedspraksisen når det gjelder diversifisering av sin portefølje. EIF skal bestrebe seg på å sikre at det hentes mest mulig risikokapital fra privat sektor.

4. Likestilte investeringer

Investeringer som foretas av ETO-tjenesten for etableringsstøtte i formidlerfondene, skal likestilles med øvrige investeringer som foretas i form av egenkapital.

5. Varighet

ETO-tjenesten for etableringsstøtte er utformet som en langsiktig ordning der det investeres i risikokapitalfond for fem til tolv år. EIF vil bestrebe seg på i sin helhet å utbetale fondene som er knyttet til ordningen ikke senere enn i løpet av kalenderåret som følger etter året da de faktisk ble stilt til rådighet. I alle tilfeller skal ingen investering vare lenger enn 16 år fra tidspunktet da samarbeidsavtalen ble undertegnet.

6. Realisering av investeringer

Fordi investeringene som skal foretas innenfor rammen av ETO-tjenesten for etableringsstøtte i hovedsak vil gå til ikke børsnoterte, illikvide risikokapitalfond, vil realiseringen bli basert på utdeling av inntektene som formidlerne mottar for salget av sine investeringer i SMB.

7. Reinvestering av inntekter fra realiserte investeringer

Inntekter fra realiserte investeringer kan reinvesteres i løpet av de fire første årene ordningen gjelder. Dette tidsrommet kan forlenges med inntil tre år, forutsatt at det er foretatt en tilfredsstillende evaluering 48 måneder etter at den ble vedtatt.

8. Forvaltningskonto

Det skal opprettes en særlig forvaltningskonto innen EIF for budsjettmidlene som er fastsatt for ordningen. Denne kontoen skal være rentebærende, og rentene legges til nevnte midler. Investeringer som foretas av EIF innenfor rammen av ETO-tjenesten for etableringsstøtte, og administrasjonskostnader og andre berettigede utgifter belastes forvaltningskontoen, mens inntekter fra realiserte investeringer godskrives kontoen. Ved slutten av det fjerde året ordningen gjelder eller, dersom reinvesteringstidsrommet forlenges, ved utløpet av det forlengede reinvesteringstidsrommet, tilbakeføres en eventuell saldo på forvaltningskontoen til Fellesskapets budsjett, med unntak av midler som er avsatt men ennå ikke utnyttet/investert, samt de beløp som er nødvendige for å dekke berettigede kostnader og utgifter som for eksempel EIFs administrasjonskostnader.

9. Revisjonsretten

Det skal fastsettes egnede bestemmelser for at De europeiske fellesskaps revisjonsrett skal kunne utføre sine oppgaver og kontrollere at innbetalingene skjer regelmessig.

VEDLEGG II**RETNINGSLINJER FOR GJENNOMFØRINGEN AV ORDNINGEN
“JOINT EUROPEAN VENTURE”****1. Innledning**

Ordningen “Joint European Venture” (JEV-ordningen) skal yte finansieringsbistand for å støtte opprettelsen av tverrnasjonale fellesforetak mellom SMB innenfor Den europeiske union. Den bygger på et begrenset initiativ lansert innenfor rammen av det tredje flerårige program for SMB og vedtatt av Kommisjonen ved beslutning 97/761/EF av 5. november 1997 om godkjenning av en ordning for støtte til opprettelse av tverrnasjonale fellesforetak for SMB i Fellesskapet.

2. Formidlere

Denne ordningen skal være tilgjengelig for SMB gjennom formidlere, som kan være banker eller andre egnede finansinstitusjoner. Nettet av finansieringsformidlere skal omfatte institusjoner utvalgt i samsvar med nevnte initiativ av 5. november 1997, etter en ny interessenstegning som skal offentliggjøres i De Europeiske Fellesskaps Tidende. Kommisjonen skal kontrollere at søknadene kan godkjennes i samsvar med programmets mål.

3. Søknadsprosessen

SMB som ønsker å dra nytte av finansieringsbistanden fastsatt innenfor rammen av denne ordningen, skal inngi sin søknad til en av formidlerne. Denne skal vurdere søknaden og, dersom den innvilges, oversende den til Kommisjonen. Kommisjonen skal kontrollere at søknadene kan godkjennes i samsvar med programmets mål, og særlig undersøke virkningene for sysselsettingen.

4. Utbetaling av finansieringsbistand

Bistanden, som samlet ikke må overstige 100 000 ECU, skal utbetales til SMB gjennom finansieringsformidlere, som skal foreta alle utbetalinger uten fradrag eller forsinkelse av noen art.

En første transje på høyst 50 000 ECU, som skal dekke 50 % av de berettigede utgiftene til utvikling og forberedelse av fellesforetaket, skal utbetales i to omganger: et forskudd på 50 % av dette beløpet (ikke større enn 25 000 ECU), som kan kreves tilbakebetalt, skal utbetales når Kommisjonen har godkjent søknaden, og deretter skal det foretas en annen utbetaling på 50 % (ikke større enn 25 000 ECU) ved framlegging av dokumentasjon på alle påløpte kostnader og på grunnlag av en endelig prosjektevalueringssrapport som skal gjøre det mulig å vurdere om fellesforetaket og de planlagte investeringene er gjennomførbare. Forskuddet som kan kreves tilbakebetalt, skal omdannes til støtte når Kommisjonen har godkjent den framlagte dokumentasjonen.

Den andre transjen, som skal dekke inntil 10 % av investeringen, skal utbetales etter at Kommisjonen har mottatt tilfredsstillende bevis på at nevnte investering er realisert og på at den nye virksomheten har startet.

Alle SMB som møter betaling i henhold til den andre transjen (10 % av investeringen), skal forplikte seg til å forsyne Kommisjonen, i et tidsrom på fem år, med opplysninger om virksomheten til fellesforetaket som er opprettet, særlig om hvor mange arbeidsplasser som er skapt.

5. Eksterne administrasjonskostnader

For forvaltningen av programmet vil det bli gjort bruk av eksterne bistand med spesialkompetanse i prosjektoppfølging. Denne bistanden skal ytes av eksterne kontrahenter som velges ut etter interessenstegningen. Inntil 5 % av budsjettet skal settes av for å dekke eksterne administrasjonskostnader for initiativet.

6. Definisjon av et fellesforetak

Begrepet "fellesforetak" skal tolkes vidt, det vil si som enhver type konsortium, partnerskap eller fellesforetak i snever forstand som fører til opprettelsen av en ny juridisk enhet på områdene industri, tjenester, handel eller håndverk. Følgende tre vilkår skal imidlertid oppfylles:

- formålet med prosjektet skal være å skape ny økonomisk virksomhet, som medfører investering og skaping av arbeidsplasser innenfor Fellesskapet. Det skal ikke gis tilskudd til overføring av eksisterende økonomisk virksomhet eller til oppkjøp av foretak,
- partnerne må delta aktivt i fellesforetaket og påta seg en rimelig del av ansvaret. Fellesforetak der en av partnerne eier mer enn 75 %, omfattes ikke av ordningen. Enhver endring i foretakets kapitalstruktur i løpet av de tre første årene etter at avtalen med Kommisjonen er underskrevet, skal forelegges Kommisjonen slik at den kan revurdere sin finansielle deltaking,
- fellesforetaket skal være nyopprettet av minst to SMB fra to ulike medlemsstater.

7. Berettigede utgifter

Berettigede utgifter er dem som er knyttet til utviklingen og opprettelsen av et fellesforetak: utgifter i forbindelse med forberedelser (markedsundersøkelser, utarbeiding av en rettslig ramme, miljøkonsekvensanalyse, tekniske krav, forretningsplan osv.), utgifter til eksterne sakkyndige (jurister, rådgivere, regnskapsførere), herunder honorarer beregnet på grunnlag av faktiske kostnader og transport- og oppholdsutgifter (i henhold til bestemmelsene fastsatt i Kommisjonens kontrakter for tjenesteyting), og utgifter til interne sakkyndige (utenlandsreiser), det vil si kostgodtgjørelse, transport- og oppholdsutgifter (i henhold til bestemmelsene fastsatt i Kommisjonens kontrakter for tjenesteyting).

Med hensyn til støtten, som skal dekke inntil 10 % av investeringen som er foretatt, anses som investering enhver tilegnelse eller produksjon av materielle eller immaterielle aktiva som føres som aktiva i fellesforetakets balanse, og som vurderes i samsvar med alminnelig anerkjente regnskapsregler.

Det kan ikke gis støtte til dekning av finansieringskostnader og kostnader knyttet til søker etter partnere.

Kostnader i henhold til artikkel 4 nr. 1 bokstav b) er berettigede bare dersom kostnader i henhold til artikkel 4 nr. 1 bokstav a) er godkjent innenfor rammen av de forberedende arbeidene til et tverrnasjonalt fellesforetak, for å sikre at støtte ytes bare til prosjekter med faktiske forretningsutsikter. Godkjenning av investeringstilskudd forutsetter at det framlegges tilfredsstillende bevis på at nevnte investering er realisert og på at den nye virksomheten har startet.

8. Støttemottakernes plikter

Det skal fastsettes egnede bestemmelser for at De europeiske fellesskaps revisjonsrett eller Kommisjonen skal kunne utføre sine oppgaver og kontrollere riktigheten av erklæringene som støttemottakerne framlegger som begrunnelse for sine søknader om støtte, så vel som de tilsvarende utbetalingene som er foretatt.

VEDLEGG III**RETNINGSLINJER FOR GJENNOMFØRINGEN AV GARANTIORDNINGEN FOR SMB****1. Innledning**

Garantiordningen for SMB skal ivaretas av EIF på forvaltningsbasis. EIF skal stille motgarantier eller eventuelt medgarantier for medlemsstatenes garantiordninger samt direkte garantier for EIB eller enhver annen relevant finansieringsformidler, mens tap som EIF påføres som følge av nevnte garantier, skal dekkes av Fellesskapets budsjett. Dette vil gjøre det mulig å målrette ordningen mot SMB med vekstmuligheter som har særige vanskeligheter med å oppnå kreditt på grunn av den store risikoen de synes å representere (for eksempel små eller nyopprettede foretak).

2. Formidlere

Formidlerne er garantiordningene i medlemsstatene, innenfor offentlig eller privat sektor, herunder gjensidige garantiordninger, EIB og enhver annen relevant finansinstitusjon, i forbindelse med eventuelle ordninger som tilbys SMB som påtar seg risiko. Disse formidlerne skal velges ut på en rettferdig og gjennomsiktig måte etter beste markedspraksis og samtidig som det tas hensyn til: a) den forutsigbare virkningen på omfanget av lån som stilles til rådighet for SMB og/eller b) virkningene for SMBs tilgang til kreditt og/eller c) virkningen på risikoen som vedkommende formidler påtar seg ved å gi lån til SMB.

3. Regler for innvilging av lån

De finansielle kriteriene for når det kan gis lån med garanti innenfor rammen av garantiordningen for SMB, skal avgjøres individuelt for hver formidler i henhold til garantiordningen som de allerede virker innenfor, med det mål å nå så mange SMB som mulig. Disse reglene skal gjenspeile markedsforholdene og markedspraksisen i det aktuelle området. Garantier og motgarantier skal først og fremst stilles i forbindelse med lån til SMB med færre enn 100 lønnstakere. Det skal legges særlig vekt på lån til finansiering av immaterielle aktiva.

4. EIF-garantier

EIF skal stille garantier for individuelle lån innenfor en bestemt låneportefølje, som kan være en eksisterende låneportefølje dersom dette fører til økt utlån til SMB, eller en portefølje som skal opprettes i løpet av et bestemt tidsrom. EIF-garantier skal dekke en del av kreditrisikoen som er knyttet til den underliggende låneporteføljen, og risikoen deles med finansieringsformidleren.

5. Høyeste tillatte dekning

EIFs forpliktelse til å påta seg en del av formidlerens tap i forbindelse med lån det er garantert for, består intil de samlede utbetalinger for å dekke tapene på en gitt låneportefølje, minus det samlede beløpet som er inndrevet etter at tapet ble påvist, når et forhåndsavtalt beløp, deretter bortfaller EIFs garanti automatisk.

6. Likestilling av EIF og formidlere

Garantier som stilles av EIF skal vanligvis likestilles med garantier og eventuelle lån som ytes av formidleren.

7. Forvaltningskonto

Det skal opprettes en forvaltningskonto hos EIF for innbetaling av budsjettmidlene fastsatt for ordningen. Denne kontoen skal være rentebærende, og rentene skal legges til nevnte midler.

8. EIFs rett til å trekke tilbake midler fra forvaltningskontoen

EIF har myndighet til å belaste forvaltningskontoen for å oppfylle sine forpliktelser innenfor garantiordningen, opptil den fastsatte maksimumsdekningen og, etter avtale med Kommisjonen, for å dekke enhver annen berettiget kostnad, for eksempel sine administrasjonskostnader, enkelte rettslige kostnader samt kostnader knyttet til informasjon om ordningen.

9. Innbetaling til forvaltningskontoen av beløp inndrevet etter at tap er påvist

Ethvert beløp som inndrives etter at det er påvist tap på utlån som har ført til bruk av garantiordningen, skal innbetales til forvaltningskontoen.

10. Ordningens varighet

Det forventes at garantier til SMB vil ha en varighet på mellom fem og ti år. Forutsatt at midlene på forvaltningskontoen er tilstrekkelige, vil EIF fortsette å stille garantier inntil slutten av det fjerde året etter at ordningen er vedtatt. Ethvert restbeløp som gjenstår på konto etter at de siste garantiene har utløpt, skal tilbakeføres til Fellesskapets budsjett.

11. Revisjonsretten

Det skal fastsettes egnede bestemmelser for at De europeiske fellesskaps revisjonsrett skal kunne utføre sine oppgaver og kontrollere at innbetalingene skjer regelmessig.
